

Faktatexter till bilder från Tommy Nilssons bok "Förr och nu i Ronneby kommun", årgång 2014. Efter årtalet 2014, anges sida i boken som bilden finns på, därefter bildnummer.

2014-s 003-001: Trogne torghandlaren Ronny. I denna bok finner du bland annat ett kapitel om torget i Ronneby. En som varit torghandlare i Ronneby i många år, och fortfarande var det 2013, var Ronny Berg från Tingsryd. Som ägare av företaget H M Berg – startat 1946 av fadern Henning Martin Berg – hade Ronny ofta besökt torget i Ronneby för att sälja korgar, hyllor, stegar, trädgårdsmöbler och annat i trä. Oktober 2013.

2014-s 006-002: Med hängslen gjorda av cykeldäck. På denna underbara bild från mitten av 1960-talet, återfinns ett av de största original som funnits i Ronneby kommun. Mannen med den stora mustaschen, hängslena och kepsen. Bär- och grönsaksodlaren, torghandlaren med mera Gottfrid Petersson (1886-1971) från Röde Mosse söder om Ronneby, var en säregen person och fortfarande ihågkommen av tusentals personer. Foto: Håkan Holmberg. 1964 eller 1965.

2014-s 008-003: Far och son Millestedt på Wesley's. Om fyra månader skulle han fylla 96 år. Men Wesley Millestedt (1914-2014), född den 31 januari 1914, var fortfarande i farten drygt 30 år efter att han blivit folkpensionär. Ännu hjälpte han sonen Jörgen Millestedt i affären på Wesley's på Kallingevägen 28 i Kallebergahallar. Ägarskapet hade Wesley sedan några år tillbaka överlämnat till sonen Jörgen till höger om honom här på bilden. September 2009.

2014-s 009-004: Marknadsföring anno 1989. År 1989 marknadsförde man sig inte med internet. På det långa planket vid Rosengatan i Ronneby – strax intill Standard Herrekipering – affischerades det om diverse begivenheter sommaren 1989. Till exempel torsdagsdisco på Rainbow, konsert med Björn Afzelius, Swedish Cup i simhopp på Brunnsbadet, marknad i Öljuhult, och Gammelsöndá i Bräkne-Hoby. Juli 1989.

2014-s 010-005: Mathusets Leif på språng med räkor. En av de mest kända affärsinnehavarna i Ronneby år 1989, var Leif Gustavsson, innehavare av Mathuset på Karlskronagatan 34. Efter en tid som polis, startade Leif 1964 Fisk- och Grönsaksaffären på Söderbro. 1969 flyttade han till Strandgatan 8 och öppnade butiken Er Fiskman. 1982 startade han Mathuset, som han sedan framgångsrikt drev till 2003 då han sålde affären. Maj 1989.

2014-s 012-006: Kyrkoherde i Ronneby sedan 1978. Med Kyrkans Hus och pastorsexpeditionen på Kyrkogatan 24 till vänster om sig och Heliga Kors kyrka i bakgrunden, står kyrkoherde Bengt Larsson. Bengt hade varit i kyrkans tjänst under många år, och var sedan 1978 kyrkoherde i Ronneby församling. Många hade företrätt honom i detta ämbete genom åren. Heliga Kors kyrka i Ronneby hade anor ända sedan sent 1100-tal. Juni 1989.

2014-s 013-007: Bröderna Nilssons skoaffär på Prinsgatan. På Kyrkogatan 4 i Bergslagen startade Oskar Nilsson en skoaffär 1939. Oscars son Gunnar började i affären 1946, och tog över den när fadern gick bort 1958. Skoaffären flyttade till Prinsgatan 15 1960, samma år som Gunnars bror Rune började arbeta där. Här Gunnar och Rune Nilsson utanför sin skoaffär, som de drev till 2005. Maj 1989.

2014-s 013-008: Pers välbesökta kiosk. För Ja-Visst-Ja-Kiosken var läget helt suveränt med både Systembolaget och Apoteket strax intill sig och närhet till Snäckebacksskolans alla godissugna elever. Per Walleberg står här framför kiosken han startade 1975, tidigare hade Pressbyråns kiosk här. Förutom godis och tidningar, sålde Per mycket penninglotter och vykort. Augusti 1989.

2014-s 014-015-009: Vid Kvantum en sommardag 1989. När denna bild togs, hade det gått 20 år sedan Kvantum i Ronneby öppnade i juni 1969. Fast då under namnet Ronneby Stormarknad, en

stormarknad för livsmedel och föregångare på den svenska marknaden i livsmedelsbranschen. Nu 1989 var årsomsättningen på Kvantum 190 miljoner kronor, att jämföra med premiäråret 1969 på Ronneby Stormarknad då 20 miljoner kronor omsattes. Augusti 1989.

2014-s 016-010: Resebyrå, klädaffär och presentbutik i samma lokal. I kvarteret Viktor på adressen Kungsgatan 33 i Ronneby, i direkt anslutning till varuhuset Domus, låg Ronneby Resebyrå, klädkedjan Benetton och presentbutiken Harmoni. Alla hade samma ägare. Det var paren Tyrone och Annika Carlsson och Thommy och Britt-Marie Persson, som gemensamt var ägare till dessa tre olikartade verksamheter. September 1989.

2014-s 017-011: Thommy och Britt-Marie med några av sina anställda. Åtta anställda jobbade på Ronneby Resebyrå, Benetton och Harmoni. Några av dem var från vänster Susanne Johansson, Elisabeth Kahl, Britt-Marie Persson, Thommy Persson och Susanne Elofsson-Svensson. Hos dem var det alltså möjligt att både boka en resa, köpa nya kläder och handla presenter i glas och porslin. September 1989.

2014-s 017-012: Kompanjoner sedan ungdomsåren. Ända sedan uppväxtåren i Ronneby, hade jämnåriga kompisarna Tyrone Carlsson och Thommy Persson hållit ihop. Både inom fotbollen i Ronneby BK, som popklubbsägare i Ronneby på 1960-talet, och nu som företagare. Tidigare hade Thommy bland annat varit gymnastikdirektör, medan Tyrone var Ronnebys turistchef på 1980-talet. September 1989.

2014-s 018-013: Inger var tillförordnad biblioteks- och kulturchef. Sommaren 1989 var Inger Magnusson på stadsbiblioteket i Ronneby tillförordnad biblioteks- och kulturchef i Ronneby kommun. På kulturkontoret var man i skarven mellan en gammal och ny organisation. Den 1 juli 1989 skulle kulturen och turismen slås ihop till en kombinerad kultur- och fritidsnämnd. Här står Inger framför Kulturcentrum i Ronneby. Juni 1989.

2014-s 019-014: Ronnebys omvandling under sent 1980-tal. Under slutet av 1980-talet förändrades stora delar av bebyggelsen i Ronneby. Bygget av "Sparbankshuset" i korsningen Östra Torggatan-Strandgatan var ett sådant byggprojekt. Ett annat var omgörningen av kvarteret Elsa. Med en vy från Långgatan, ser vi här byggarbetsplatsen längs Gångbrogatan och Kungsgatan. Augusti 1988.

2014-s 019-015: Klart för inflyttning sommaren 1989. Byggkranarna är borta, taklagsfesten avklarad och invigningstalet hållet. Den 17 juni 1989 invigde kommunalrådet Roland Andersson det nya kvarteret Elsa. Människorna i Ronneby hade fått ett nytt och attraktivt bostadsområde med närhet till affärer och service. Samtidigt var Café Vänhem och biografen Röda Kvarn borta. Juni 1989.

2014-s 020-016: Björn-Åke och Alvar på Centrumkiosken. 1981 fick Pressbyråkiosken på Flisevägen i Kallinge nya ägare i form av två yngre herrar, Alvar Ahl (1943-2019) och Björn-Åke Petersson (1948-2014). Då var det en traditionellt utformad kiosk med lucka. Men 1983 byggde Björn-Åke och Alvar om kiosken och skapade en egen liten butik för kunderna att gå in i. Nu satsade man i Centrumkiosken på spel i alla former vid sidan om det vanliga kiosksortimentet. Oktober 1989.

2014-s 021-017: Post och sparbank i samma hus. En vy vid torget i Kallinge en härlig sommardag 1989. Flaggan på flaggstången bredvid Posten och Sparbanken fladdrade i vinden, och folk kopplade av på torget i Kallinge. Eller utträttade sina post- och bankärenden i den ljusgula byggnaden på Flisevägen, där dessa viktiga institutioner var inrymda i samma hus. Juli 1989.

2014-s 021-018: 25 år på Posten i Kallinge för Gerty. En av de sex anställda på Posten i Kallinge 1989, var Gerty Jakobsson (1930-2000). I 25 år hade Kallingeborna fått hjälp med sina postärenden av

Gerty, som var en välkänd profil för alla i brukssamhället. Gerty gladdes åt att Kallinge nu fått tillbaka sitt eget postnummer, som man varit utan i en lång följd av år. Juli 1989.

2014-s 022-019: Nils-Göran och Elsa på Servus. Ända sedan 1964 hade Konsum haft en butik på Kockumsvägen 32 intill torget i Kallinge. Nu hette butiken Servus, hade tolv anställda och en omsättning på 14 miljoner kronor, berättade föreståndaren Nils-Göran Lundgren, här med Elsa Pettersson till höger om sig. En ombyggnad och utökning av butiken väntade ganska snart. Juli 1989.

2014-s 022-020: Ingegerd var en av företagarna på ETAB. I den del av lokalerna som tidigare inrymt Kockums Jernverks gamla kontor på Kockumsvägen 11, hade nya företagare flyttat in på Ronneby Etableringscenter, ETAB. En av dessa var Ingegerd Lindén på IL-Reklam, där hon som egenföretagare arbetade mycket med design och logotyper. September 1989.

2014-s 023-021: Tenngjutning av högsta kvalitet. Ett av de många mindre företagen på ETAB i Kallinge, var Kvalité-Tenn AB. Startat av Arne Jaxér (1923-2007) år 1973, och övertagit av sönerna Ingmar och Christer Jaxér (1948-2005) år 1986. På bilden syn i förgrunden Christer i arbete, medan Arne och Ingmar avvaktar resultatet i bakgrunden. September 1989.

2014-s 023-022: Jubileumstallriken för Kallinge år 1988. Kallinge som samhälle förändrades rejält när Örmo Bruk i Konga i Småland, och människorna som jobbade där, flyttade till Kallinge 1888. Till minne av denna viktiga händelse, skapade familjen Jaxér 1988 i samband med 100-årsjubileet en speciell jubileumstallrik. Stolt formgivare var Arne Jaxér (1923-2007), som här visar "Kallingetallriken". September 1989.

2014-s 024-023: Henok, Naemi och Moses i Kroks kvarn. Alla de tolv syskonen Rönbeck hade namn hämtade från bibeln. Syskonen var uppväxta i Kulla kvarn i Gammalstorps församling. Äldste brodern Henok (1895-1991) kom till Kroks kvarn 1914. Han bodde fortfarande där vid Vierydsån 1989 tillsammans med systern Naemi (1903-1995) och sin bror Moses (1905-1991). September 1989.

2014-024-024: Tre män i en båt vid Vierydsåns mynning. Vieryd var paradiset för dessa tre herrar sittande i en båt vid Vierydsåns mynning. Alla tre var uppväxta här i Vieryd. Från vänster ser vi John Fransson (1919-1990), som nu hade en stuga i Vieryd. Arne Holmberg var bärodlare och bodde kvar i hembyn, medan Vive Olsson (1934-2010) flyttat till Bräkne-Hoby, där han jobbade på Nokia. Maj 1989.

2014-s 025-025: Sex damer i charken på Wiktor Ohlssons. Centralt beläget vid torget i Bräkne-Hoby låg Wiktor Ohlssons Slakteri & Charkuteri. Här fanns även en affär där de egna produkterna såldes av branschkunnigt folk. Många kunder hade handlat av dessa damer. Från vänster Gunnel Nilsson, Gunvor Olsson, Siv Olsson, Agneta Ivarsson, Kerstin Olsson och Kerstin Ingemansson. September 1989.

2014-s 025-026: I kassan på Wiktors. Det unika med Wiktor Ohlssons, var att man både födde upp djur, slaktade själva och slutligen sålde de egna produkterna i sin butik. Förutom charkuteri, fanns här även allt annat att handla. På bilden blir kunden Laila Österlund till vänster expedierad av Ingrid Karlsson, medan Kerstin Ingemansson plockar ner varor i kassar. September 1989.

2014-s 026-027: Anna och Josef på Bror Karlssons. Förutom Wiktor Ohlssons, fanns i Bräkne-Hoby ytterligare ett slakteri med butiksverksamhet. Det var Bror Karlssons charkuteri och slakteri på Gamla Häradsvägen. Förutom Bror Karlsson själv, fanns även hans hustru Anna med i affärsverksamheten. Här syns 73-åriga Anna (1916-2006) i slakteriet jämte Josef Horvath, en av de anställda på Bror Karlssons i Bräkne-Hoby. September 1989.

2014-s 027-028: Inne i Bror Karlssons affär. Ann-Kristina Kurtsson till vänster och Doris Fransson (1946-2008), var två av de anställda i affären hos Bror Karlssons. Totalt arbetade 15 personer hos Bror Karlssons, om man räknade ihop personalen på slakteriet och affären. Ann-Kristina konstaterade att man förutom Hobyborna hade många långväga kunder, som kom hit och handlade. September 1989.

2014-s 027-029: Solveig på Åke Karlssons Lanthandel. På Bräknevägen 23 i Bräkne-Hoby låg Åke Karlssons Lanthandel, ett företag med sex anställda. Affären startade sin verksamhet redan år 1905, då under namnet Hoby Handelsmagasin. 1960 tog Åke Karlsson över affären, där Solveig Nilsson på bilden var en i personalen. Förutom livsmedel fanns även husgeråd i sortimentet. September 1989.

2014-s 028-030: Lars och Britt drev Ekbackens Specerier. 1962 startade Egon Svensson en fisk- och grönsaksaffär på Ekbacksvägen 12. Efter ytterligare en ägare, tog Lars Holgersson över affären 1977. Nu var det mest livsmedel man sålde, från att tidigare varit mer av en lanthandel. Utanför butiken står här Lars bakom cykeln och Britt i vit blus pratar med några Hobybor. September 1989.

2014-s 028-031: En skola med både tonåringar och pensionärer. Den 1 juli 1988 hade Anders Ohlsson tillträtt tjänsten som rektor på Folkhögskolan i Bräkne-Hoby, en av landstingets skolor i byn mitt i Blekinge. Skolan hade nu 115 elever i de längre kurserna, ett hundratal i de kortare kurserna, och även kurser för vetgiriga pensionärer, som ville studera på äldre dagar. September 1989.

2014-s 029-032: Med bakning på schemat. På Lanthushållsskolan i Bräkne-Hoby, fick eleverna lära sig att ta hand om sig själva och sitt familjeliv. Det var många praktiska saker som det undervisades i, men även teorikunskap om kost, bostad, miljö och textil stod på schemat. Glädjen hos den unga tjejen här som lyckades så bra med sin bakning, gick inte att ta miste på denna höstdag på Lanthushållsskolan. September 1989.

2014-s 030-033: Skolan som eleverna bodde på. Många praktiska saker fick eleverna på Lanthushållsskolan lära sig när de började på den så kallade internatskolan. En skolform med boende på skolan som inte passade alla, men denna unga tjej vid vävstolen var en av eleverna i Bräkne-Hoby, som prisade Lanthushållsskolan och undervisningsformerna där. September 1989.

2014-s 030-034: Öppet Hus på Lantbruksskolan. Sista helgen i maj 1989 inbjöd Lantbruksskolan i Bräkne-Hoby allmänheten att komma och titta på skolans verksamhet och se hur ett lantbruk fungerade. En av attraktionerna var tjuren Gräsgärde. En minst sagt stor och kraftig avelstjur med en vikt på 1 100 kilo och far till 85 000 kalvar. Här visad av Inge Magnusson från Bräkne-Hoby. Maj 1989.

2014-s 031-035: Kent var rektor på Sjöarps skogsbruksskola. 1982 började han som lärare på Sjöarps skogsbruksskola strax öster om Bräkne-Hoby. Nu 1989 var Kent Gustavsson vikarierande rektor på den enda skolan för skoglig utbildning i Blekinge. Mycket vackert belägen vid Nässjön, erbjöds eleverna på skolan fina möjligheter till friluftsliv med jakt och fiske i omgivningarna. September 1989.

2014-s 031-036: En skola med många lektioner utomhus. Något år tidigare hade Sjöarps skogsbruksskola haft svårt att få nya elever till skolan. Men 1989 hade tillströmningen ökat markant. Kanske spelade arrangemanget Öppen skog våren 1989 in en del, när man inbjöd allmänheten till skolan. Den tvååriga gymnasiala utbildningen bjöd på många tillfällen att vara utomhus. September 1989.

2014-s 032-037: Mums med jordgubbar tyckte Mona. 1970 skördade bröderna Arne och Vive Holmberg de första jordgubbarna på sina odlingar i Tararp. Nu hade självplockningen tagit över mer och mer på det fyra hektar stora området i Tararp norr om Bräkne-Hoby. Men en stor del av våra bär

hamnar uppe i Norrland, berättade Arne Holmbergs fru Mona, medan hon provsmakade jordgubbarna. Juni 1989.

2014-s 032-038: På Håkanssons gård i Silpinge. I byn Silpinge bodde lantbrukaren Bengt Håkansson. Familjen Håkanssons lantbruk bestod av både animalier och växtodling. Till exempel var Bengt uppfödare av svin, men samtidigt även odlare av fabrikspotatis. På bilden ovan står Bengt Håkansson framför sin gård i Silpinge med döttrarna Ann och Marie bredvid sig.

2014-s 033-039: En man som alltid var på språng. Att göra en intervju med Bengt Håkansson i Silpinge, var inte det lättaste. Då gällde det att boka en tid långt i förväg med Bengt, för det här var en man som alltid var på språng, både bildligt och bokstavligt. Här är den 51-årige lantbrukaren från Silpinge på väg ut ur sin traktor för att ta itu med andra sysslor på sin gård. Augusti 1989.

2014-s 033-040: LRF-ordförande och företrädare för Blekinges lantbrukare. Förutom att lägga ned ett stort arbete på den egna gården i Silpinge, var Bengt Håkansson sedan 1982 ordförande för LRF-distriktet i Blekinge och företrädare för hela lantbrukarkåren i länet. Bengt tyckte att uppdraget var stimulerande, men medgav också att arbetsdagarna emellanåt kunde bli väl långa. Augusti 1989.

2014-s 034-041: Bröderna Hedlund i Hallabro. Kom man från Backaryd på väg mot Växjö, var det första man såg i Hallabro Bröderna Hedlunds Plastarmering. Bröderna Gösta och Kjell var inga nybörjare som företagare, då de bildade sin första firma redan 1966. Gösta var också känd inom en helt annan bransch, då han sedan 1977 ihop med sin fru Ulla drivit Belganets Danshall. September 1989.

2014-s 034-042: Sandlådorna en storsäljare. 23 år efter företagsbildandet 1966, var nu Kjell och Gösta Hedlund i gång med att bygga till sitt företag. Fyra miljoner kronor satsade man nu på en tillbyggnad, berättade Gösta. Bröderna arbetade en hel del med att göra förhöjningar till bussar och bilar, men företagets flaggskepp var utan tvekan de välkända sandlådorna. September 1989.

2014-s 035-043: I soffan inne på Harrys Möbler. Trots att Hallabro inte var något större samhälle, fanns där ett känt möbelvaruhus, startat redan 1952 av Harry Petersson. 1989 var det Harrys son Arne Harrysson som var chef på företaget Harrys Möbler. Företaget tillhörde en inköpskedja som hette Erfa Idéhem, berättade Arne Harrysson där han satt i en av möbelvaruhusets soffor. September 1989.

2014-s 035-044: Billig bensin av märket Tapp. Efter att tidigare ägare haft affären i 34 år, tog Ronny och Karin Lindquist över livsmedelsaffären ICA Pärlan i Hallabro år 1988. Vid sidan om livsmedelsförsäljningen och ombud för apoteksvaror, hade Ronny och Karin även en bensinpump för självbetjäning. Där tankade man bensin av märket Tapp för 4.30 kronor litern. September 1989.

2014-s 036-045: Vivis konstcafé i Ölgehult. Sommaren 1989 öppnade Vivi Håkansson (1940-2019) ett konstcafé i Ölgehult. En chansartad satsning kan tyckas, att i ett så litet samhälle som Ölgehult starta ett café, och samtidigt ha konst och hantverk till försäljning. På Ölgehults marknad den 15 juli hade Vivi närmare 1 000 personer som besökte henne på konstcaféet. Augusti 1989.

2014- s 037-046: Sven och Johnny på Strandbergs i Grårör. På 1950-talet började Hans Strandberg med tillverkning av fisklådor i byn Grårör nära Ölgehult. I slutet av 1960-talet gick tre söner till Hans Strandberg in i företaget. På bilden två av dem, Sven och Johnny Strandberg. Bröderna Strandberg hade gjort stora investeringar i sitt företag de senaste åren, och såg ljus på framtiden. September 1989.

2014-s 037-047: Inne på pallfabriken. 1979 bildade familjen Strandberg aktiebolag och byggde en ny pallfabrik. Sommaren 1989 hade man 24 anställda på företaget. Produktionschefen Johnny Strandberg berättade att tillverkningen här var helt inriktad på lastpallar, både engångspallar och standardpallar. Här en interiörbild från pallfabriken i Grårör. Augusti 1989.

2014-s 038-048: Pensionerad brevbärare med passion för travhästar. I byn Norra Tjurkhult på vägen mellan Hallabro och Konga, bodde paret Alvar (1925-2008) och Britt Persson (1925-2017). Bägge pensionärer efter att tidigare ha arbetat som lantbrevbärare. Ända sedan 1970-talet hade Alvar haft ett stort intresse för travhästar. En av de egna hästarna han ägde och tränade, var Prince Olympic, en åttaårig hingst som var en av Sveriges bästa travhästar, och sprungit in drygt en miljon kronor. Juli 1989.

2014- s 039-049: Alvar och Håkan ute i stallet. Även om det var arbetshästar Alvar Persson kommit i kontakt med i barndomen, kunde han tack vare sin uppväxt på gården förstå varför hästarna reagerade på ett speciellt sätt i olika situationer. God hjälp med sina hästar fick han av Håkan Danielsson från Siggamåla, en ung kille som redan prövat på att köra travlopp. Juli 1989.

2014-s 039-050: Full fart längs gamla järnvägsspåret. När Alvar Persson och hans medhjälpare Håkan Danielsson var ute och tränade med travhästarna, gjorde de det på ett alldeles speciellt sätt. Hästarna kördes ofta längs det gamla järnvägsspåret mellan Hallabro och Konga. Där tågen gick mellan Ronneby och Växjö fram till 1965, dundrade nu snabba travhästar fram i högt tempo. Juli 1989.

2014-s 040-051: Tomatodlarna i Norra Tjurkhult. I närheten av Alvar och Britt Persson i Norra Tjurkhult, fanns sedan 1988 Hallabro Tomatodling. Christer Olsson hade ihop med sin fru Ewa tagit steget att bli egenföretagare. 1975 flyttade Christer och Ewa till Norra Tjurkhult, men det var först 1988 som de startade sin tomatodling, som nu producerade 100 ton tomater om året. September 1989.

2014-s 040-052: 3 200 kvadratmeter med tomater. Hela 3 200 kvadratmeter med härliga tomater, som odlades utan några som helst kemiska bekämpningsmedel, fanns det här. Tomaterna såldes mestadels till ICA i Växjö. Christer Olsson med sonen Marcus till höger om sig, förklarade att tomatodlingen var ett familjeföretag, men hade också några anställda under högsäsong. September 1989.

2014- s 041-053: Kyrkvaktmästare Svensson i Eringsboda. Född 1921 i Eringsboda, hade Verner Svensson (1921-2017) varit bygden trogen hela sitt liv. Verners far var kyrkvaktmästare vid kyrkan i Eringsboda, en syssla som Verner tog vid efter fadern. I 32 år arbetade Verner Svensson som kyrkvaktmästare ända fram till att han gick i pension 1986. Men fortfarande berättade Verner gärna om kyrkan i Eringsboda och hembygden i övrigt. September 1989.

2014- s 042-054: Ragnhild på Q8-macken. På vägen mellan Karlskrona och Växjö, i korsningen till vägen ner mot Ronneby och Backaryd, låg en bensinmack, som även hade en kioskbutik. Ägare till macken i Eringsboda, var Ragnhild Johansson (1941-1996). Hon var inte kommen från trakten, men hade funnit sig väl tillrätta i skogsbygden på det översta av Blekinges tre trappsteg. För de boende i Eringsboda, var hon känd som "Ragnhild på macken". September 1989.

2014- s 042-055: Nedläggning väntade för Leif och hans kollegor. Ingen ville egentligen tro det, men nu var klockan slagen för en riktigt gammal verksamhet i bygden. Johannishus sågverk nära Mölleryd nordväst om Johannishus, skulle läggas ned om bara några månader. Leif Lindström, produktansvarig

på Johannishus sågverk, började arbeta här 1967. Då fanns 55 anställda, nu var man nere i knappt 30. September 1989.

2014- s 044-056: Sista timret snart sågat. Den huvudsakliga verksamheten på Johannishus sågverk, var inriktad på sågning av timmer för export. Förutom råvaror i form av skog från den egna trakten, importerade sågverket furutimmer från Tyskland och gran från Ryssland. Fortfarande snurrade sågklingorna för fullt, och skapade ett ljud som gjorde hörselskydd obligatoriskt. September 1989.

2014- s 044-057: En truck av det större formatet. Att prata om en arbetsplats med lång tradition, var givet när sågen i Johannishus kom på tal. Redan för omkring 300 år sedan bedrevs det sågeri där. Det nuvarande sågverket hade etablerats för 60 år sedan. Då fanns inte denna stora och moderna truck, som tyvärr snart gjort sitt när det anrika sågverket skulle stängas. September 1989.

2014- s 045-058: Ungdomarnas favoritställe i Johannishus. De flesta barn och ungdomar i Johannishus med omgivning, hade under 20 års tid någon gång satt sin fot på 4 H-gården i Johannishus sedan starten där 1969. Till Sten och Karin Johansson på Lönebostället kom ofta Sofie Pettersson och Lina Jönsson ofta för att umgås med djur av alla de slag på 4 H-gården där. September 1989.

2014-s 046-059: I arbete i hamnen på Gö. Han var född på Gö 1907, uppvuxen på Millegarne, men återflyttad till Gö 1939. Sven Andersson (1907-1997) var för de flesta känd som "Sven på Gö". I 60 år hade Sven försörjt sig på fiske. 82-åringe Sven ger här Steve Karlsson till vänster om sig hjälp i arbetet i hamnen. Sven var inte rädd att hugga i rent fysiskt när det gällde att få något gjort. Juli 1989.

2014- s 047-060: Fiskaren i garnhagen funderade på framtiden. Som mångårig talesman och förhandlare för yrkesfiskarna i södra Sverige, hade Sven Andersson sett hur förhållandena försämrats kraftigt för yrkesfiskarna. Föreningar och miljöförstöring i kombination med idiotiska lagar, gjorde Sven djupt orolig när han gick i sin garnhage och funderade på villkoren för yrkesfisket. Juli 1989

2014- s 047-061: Med "Londonbussen" från Ronneby till Ekenäs. När Ronneby firade sitt 600-årsjubileum 1987, begåvades staden med en dubbeldäckad, röd buss från England. Bussen fick snabbt namnet "Londonbussen" och gick från torget i Ronneby till Ekenäs via Ronneby Brunn. Den röda bussen, som här står parkerad nära Villa Vassen i Ekenäs, blev mycket populär. Augusti 1989.

2014- s 048-049-062: Karoline vid bryggan på Karön. Vid Karöbryggan ligger båten Karoline redo att ge sig över sundet med människor som besökt Karön. Hur många gånger som Karoline trafikerat denna rutt sedan premiärturen 1968, var det nog omöjligt att räkna ut. Vid minst fyra tillfällen sedan 1930-talet, har bygget av en bro till Karön varit uppe till debatt. Som tur är, har förnuftet segrat varje gång. Fortfarande saknar Karön broförbindelse, må det så förbli i all framtid. Juli 1989.

2014- s 050-063: Näst bästa tiden i världen av Bertil från Ronneby. En avfotograferad bild från ett stort ögonblick i blekingsk idrottshistoria. Ja, den svartvita bilden från 1942, visar när Bertil "Ronneby-Andersson" (1914-1990) besegrar världsstjärnan Arne Andersson (1917-2009), och sätter nytt svenskt rekord på 1 000 meter med tiden 2.22.8 min., den då näst bästa tiden i världen på distansen, och fortfarande Blekingerekord år 2019. Fotograf okänd. September 1942.

2014- s 052-064: Ofrivilligt bad i Ronnebyån för Bertil med bil. Att han fortfarande var en spänstig och vältränad person, gav 47-åringe Bertil Andersson prov på en tisdagskväll i oktober 1961. Bertil körde längs Strandgatan när hans bil kom över kajkanten och åkte ner i Ronnebyån vid Söderbro. Bertil lyckades ta sig ur bilen och simma in till land. Dagen efter bärgades bilen, något som följdes av många nyfikna Ronnebybor. Foto: Sydöstran Ronneby. Oktober 1961.

2014- s 053-065: 68-åring som bevarat det lätta löpsteget. Kännetecknande för idrottsmannen Bertil Andersson, var det lätta och vackra löpsteget. Förutom Sven Jerring, uttalade många andra sig i berömmande ord om "Ronneby-Anderssons" sätt att springa. När Bertil var prisutdelare i Brunnsloppet i Ronneby 1982, visade han att löpsteget fanns kvar, även när han sprang i finbyxor, kostym, slips och inte helt ändamålsenliga skor. September 1982.

2014- s 054-055-066: Pigg pensionär med imponerande prissamling. Alla priser som Bertil Andersson erövat under sin framgångsrika idrottskarriär, rymdes inte på denna bild. Vid sidan av plaketter, pokaler, diplom och utmärkelser, var en stor del av bohaget priser som han vunnit i tävlingar runt om i världen. "Ronneby-Andersson" var en löpare med ett brett register. Han var snabb och sprang 100 meter på 11.2, men också uthållig, vilket 5.13.2 min. på 2 000 meter gav bevis på. Oktober 1982.

2014- s 056-067: Populär prisutdelare i första Brunnsloppet. När FIF Gnistan i Ronneby arrangerade det första Brunnsloppet 1982, engagerade man Bertil Andersson som prisutdelare. Den gamla storlöparen trivdes fint även i denna roll, han som hundratals gånger själv fått ta emot pris för sina insatser på löparbanorna. Bertil blev en mycket populär prisutdelare. September 1982.

2014- s 056-068: Världsrekordinnehavaren får stryk av Bertil. Bilden här är tagen i Malmö 1942 vid ett lopp på 800 meter, där "Ronneby-Andersson" mötte Rudolf Harbig från Tyskland, världsrekordinnehavare på 800 meter. Här vinner Bertil med nummer 34 på bröstet över Harbig längst till vänster på bilden. Tidningsurklippet här är lånat av Bertil Anderssons dotter Britt-Marie Månsson. Fotograf okänd. September 1942.

2014- s 057-069: I brottarmundering år 1934. Innan Gunnar W Karlsson (1914-2007) som 21-åring tog initiativet till bildandet av Kallingeringen FK, sysslade han med många olika idrotter. I Kallinge Brottarklubb var han både ordförande och aktiv på brottarmattan. Här står Gunnar längst till vänster med sina brottarkompisar. Bilden lånad av Björn Karlsson. Foto: Oscar Ekholm. 1934.

2014- s 058-070: Kallinge SK:s juniorlag i fotboll. Förutom brottning, boxning och tyngdlyftning, var Gunnar W Karlsson även fotbollsspelare, och spelade då med i Kallinge SK:s juniorlag. På denna bild från tidigt 1930-tal, återfinns Gunnar knästående längst till höger i mellersta raden tillsammans med sina lagkompisar i KSK. Bilden lånad av Björn Karlsson. Foto: Oscar Ekholm. Tidigt 1930-tal.

2014- s 059-071: Besök av legendaren Arne Tammer. När Kallingeringen FK ordnade träffar på 30- och 40-talen, fick man ibland besök av den tidens stora hälsoprofeter. En av dem var Arne Tammer, dåtidens mest kände muskelknutte. Vid en träff på Vesperklockan i Ronneby, sitter här Arne Tammer som trea från vänster i främre raden, Gunnar W Karlsson längst till vänster. Bilden lånad av Björn Karlsson. Fotograf okänd. 1939.

2014- s 060-072: Simskola med torrsim på landbacken. I Gunnar W Karlssons fantastiska idrottsledargärning, ska vi inte glömma bort hans insats som simlärare. Åtskilliga är de ungdomar som lärt sig simma genom Gunnars försorg, bland annat i Sänksjön, Mollsjön, Lilla Galtsjön och Stora Skörjesjön. Här på bilden instruerar Gunnar i torrsim. Bilden lånad av Björn Karlsson. Fotograf okänd. 1960-talet.

2014- s 061-073: Spänstig gymnast som var med i OS 1936. I den svenska uppvisningstruppen i gymnastik till OS i Berlin, blev 22-åriga Gunnar W Karlsson från Kallinge uttagen. Efter OS-deltagandet, ägnade Gunnar resten av sitt liv till idrottsträning och fysisk fostran av andra. Här en bild från 1948, som visar att då 34-åriga "Kallinge-Karlsson" fortfarande hade spänsten kvar. Bilden lånad av Björn Karlsson. Fotograf okänd. 1948.

2014- s 062-063-074: Ottefoglarne redo för ett gymnastikpass med Gunnar. Tre gånger i veckan – måndagar, onsdagar och fredagar, alltid med start 7.00 – samlades ett gäng morgonpigga motionärer i Kallinge Sporthall för ett träningspass under ledning av Gunnar W Karlsson. Gunnar startade avdelningen Ottefoglarne inom Kallingeringen FK redan år 1952. På bilden 29 av de 70 medlemmar, som var med i Ottefoglarne 1991. Maj 1991.

2014- s 064-075: På plats vid sporthallen i arla morgonstund. Om morgonpasset med Ottefoglarne hade tidig start, så var Gunnar W Karlsson på plats långt innan. Redan klockan halv sex dök han upp i Kallinge Sporthall – hans andra hem – för att koka kaffe och göra i ordning saker och ting innan träningspasset började. På bilden Gunnar med sin gamle kompis Ewe Nilsson en tidig morgon. Maj 1991.

2014- s 064-076: Samlade för en stunds volleyboll. När själva gymnastikpasset var avklarat på morgonen, väntade andra aktiviteter för motionärerna i Ottefoglarne. Till exempel en stunds volleyboll. Samlade vid nätet står från vänster Gunnar W Karlsson (1914-2007), Kennerth Carlsson, Jan-Olov Harrysson (1941-2014), Erika Rydén (1923-2001), Jan Hansson, Lars-Gunnar Petersson, Pär Bergman och Robin Bergman. Maj 1991.

2014- s 065-077: Idrottshistoria hemma på Gunnars kontor. I samband med att Gunnar W Karlsson skulle fylla 80 år, gjordes det ett längre reportage med honom hemma på Södra Smålandsgatan i Kallinge. Inne på hans kontor, plockade spänstfenomenet fram mängder med idrottshistoria, och berättade med humor och finess om sitt långa idrottsliv. Januari 1994.

2014- s 065-078: Med blomsterkrans i håret på 80-årsdagen. Den 5 mars 1994 bjöd Kallingeringen FK in till Öppet Hus i Kallinge Sporthall. För visst skulle föreningens grundare och ordförandesedan 59 år tillbaka, firas just där. Massor av blommor, presenter och vackra tal förärades jubilarer Gunnar, här sittande med en vacker blomsterkrans i håret jämte hustrun Göta (1913-2007). Mars 1994.

2014- s 066-079: Skorstenssprängning i Bustorp. Även om det hände år 1968, är det än i dag många minns smällen. Ja, det var en rejäl smäll som hördes vida omkring när den 35 meter höga skorstenen vid Bustorps tegelbruk föll till marken med dunder och brak onsdagen den 6 mars 1968. Efter att tegelbruket i Bustorp lagts ned 1957, stod alltså skorstenen kvar i några år till. Mars 1968.

2014- s 068-080: Tegelbruksarbetare på 1930-talet. Förutom i Bustorp, fanns ett tegelbruk i Angelskog från 1899 till 1940-talet. Som mest arbetade där 38 man. Bland de 30 personerna på bilden från Angelskog, började många senare på Bustorps tegelbruk. I hatt längst till höger i andra raden, står Gert Nilsson, då smed, senare tegelmästare på Bustorps tegelbruk. Bilden lånad av Ingrid Malmberg. Fotograf okänd. 1930-talet.

2014- s 069-081: Vy över Bustorps tegelbruk, Där Tegelbruksvägen ligger i dag, såg det en gång ut så här i Bustorp. Bilden är ett vykort, där fotografen satt i ett flygplan och fick en fin vy över tegelbruket. Huset i vänsterkanten, är den så kallade tegelmästarbostaden, dit Gert och Hilda Nilsson flyttade in 1942 med sin lilla dotter Ingrid. Bilden lånad av Ingrid Malmberg. Fotograf okänd. 1930-talet.

2014- s 070-082: En spännande arbetsplats. Tegelbruket i Bustorp var en spännande arbetsplats. Men den kunde också vara farlig om barn besökte den på egen hand. På bilden inne på tegelbruksområdet står längst fram Laila Bolin, Ingrid Gertsson och Eskil Gertsson. Bakom dem Gunnar Olsson, Solveig Olsson, och Hilda Nilsson (1912-2006), mor till Ingrid och Eskil. Foto: Gert Nilsson. Bilden lånad av Ingrid Malmberg. Juli 1950.

2014- s 071-083: Bengt startade företag där tegelbruket låg. Det enda som påminner om Bustorps tegelbruk i dag, är namnet Tegelbruksvägen. Där hade Bengt Löv drivit sitt företag Bustorp Cykel &

Motor under flera år. Bengt reparerade cyklar, utombordare och gräsklippare, samtidigt som han hade tillbehör och reservdelar till försäljning. Företagaren Bengt jobbade också på Tarkett AB. Juli 2009.

2014- s 071-084: Tillbaka vid statarbostaden. Efter att tidigare bott i tegelmästarbostaden på 1940- och 1950-talen, flyttade Gert och Hilda Nilsson tillsammans med sina barn Ingrid och Eskil in i detta tegelhus 1958. Huset kallades för statarbostaden, då statarna på Bustorps gård bodde där i början av 1900-talet. Ingrid och Eskil hade många härliga minnen av sin tid här. Maj 2014.

2014- s 072-085: Hos Santessons på Bustorps gård. Under tidigt 1960-tal flyttade Per-Hugo (1931-2013) och Wivi-Ann Santesson till Bustorps gård. Familjen Santesson började med kor och får, odlade jordgubbar och gurkor, inackorderade hästar och satsade även på kräftodling och en gårdsbutik. På bilden Monica Blom, Christer Santesson (1957-2002) och Per-Hugo Santesson. Oktober 1991.

2014- s 072-086: Familjen Callenbring blev nya ägare. År 2005 sålde familjen Santesson Bustorps gård. Nya ägare blev Marcus och Anna Callenbring, här på bilden med döttrarna Lovisa till häst och Clara stående till höger. Marcus som tidigare arbetat som golftränare, sadlade om och satsade tillsammans med sin fru Anna på att göra Bustorps gård till ett ekologiskt lantbruk. September 2009.

2014- s 073-087: Gammal gård med anor från 1600-talet. Bustorps gård, som nu familjen Callenbring varit ägare till i fyra år, omnämns i handlingar redan på 1600-talet. Sedan dess har gården skiftat både ägare och utseende många gånger. Marcus Callenbring och dottern Clara visar här upp en gammal tavla på gården från 1800-talet att jämföra mot deras gård i bakgrunden. September 2009.

2014- s 073-088: Kräftfiske i egna dammar. Får, hästar, hunduppfödning, gårdsbutik, försäljning av gårdens produkter via nätet, och mycket annat satsade Marcus och Anna Callenbring på. Och så kräftfiske i dammarna, som Bustorps gårds tidigare ägare Per-Hugo Santesson en gång skapat. Det verkade vara gott om kräftor detta år, konstaterade Marcus och Clara vid ett provfiske. September 2009.

2014- s 074-089: Veteranen Artur på Bussemåla gård. På Risanäsvägen mitt emot där Bustorps tegelbruk en gång låg, bodde lantbrukaren Artur Kyhlbäck (1919-2015). 1953 tog han tillsammans med sin yngre bror Ove (1926-2009) över Bussemåla gård. Bröderna Kyhlbäck hade haft både mjölkkor, höns, grisar och odlingar av olika slag. Trots 91 år fyllda, var Artur fortfarande igång med en del sysslor på gården. September 2010.

2014- s 074-090: Tomater odlade med stor omsorg. Bröderna Artur och Ove Kyhlbäck på Bussemåla gård, kunde med rätta anses som pionjärer inom det alternativa jordbruket. I Blekinge var de först med biodynamisk odling på 1950-talet. Helt enkelt föregångare till den ekologiska odling, som nu anses given, men förr av många ansågs som underlig och avvikande. September 2010.

2014- s 075-091: Vegetarian inspirerad av Are Waerland. I en syskonskara på fem, föddes 1919 Artur Kyhlbäck. När Are Waerland, den tidens store profet i frågor som handlade om kost, hälsa och livsstil, personligen besökte Bussemåla gård på 1930-talet eller 1940-talet, inspirerades Artur till att bli vegetarian. Tillsammans med sin bror Ove drev han i många år Bussemåla gård. Han var fortfarande i arbete på gården, och tog gärna en cykeltur in till Ronneby. September 2010.

2014- s 076-256: Mångsysslare inom journalistik och musik. Från frilansarbete på tidningen Sydöstran i Ronneby under 1980-talet, övergick Bosse Johansson i slutet av 1990-talet till ett journalistjobb på gratistidningen Blekinge Runt, tidningen som så småningom blev Vårt Ronneby och Vårt Karlskrona. Förutom som journalist, var Bosse Johansson en känd profil i Ronneby som organisatör inom musikverksamheten i Blekinge på ABF, och som musiker själv i olika band. Juni 2008.

2014- s 078-257: Gustav var både journalist och politiker samtidigt. Han kom till Sydöstran i Ronneby i början av 1950-talet, och blev en mycket känd profil i sin yrkesroll som journalist och platschef på Sydöstran i Ronneby. Vad många inte vet, är att Gustav Andersson (1917-1999) samtidigt som han verkade som journalist, var politiker i kommunfullmäktige, och även ordförande i skolstyrelsen. Här står Gustav mitt i gatan nära Söderbro i Ronneby under Tosia Bonnadan. Juli 1989.

2014- s 080-258: Sittande på Snäckebacken en skön septemberdag. En underbar dag i början av september 1989 sitter Gustav Andersson (1917-1999) uppe på Snäckebacken i Ronneby för att berätta om sina många år som tidningsman. 72-årige Gustav var nu pensionär, men skrev regelbundet i Sydöstran. Under rubriken Svunna tider berättade han där om händelser från förr. September 1989.

2014- s 081-259: Med utsikt över torget i Ronneby. I vit skjorta och slips satt BLT:s platschef i Ronneby Stig Martinsson och planerade dagens reportage. Då dök plötsligt BLT-kollegan Mats Pihlgren upp med en intressant nyhet. Från Stigs rum på BLT, hade Mats och Stig en fantastiskt fin utsikt över torget i Ronneby och det som hände där. September 1989.

2014-s 082-260: 60 år som journalist för veteranen Stig. Stig Martinsson från Sonekulla söder om Bräkne-Hoby, tog aldrig över sin fars gård. Som journalist hade han tidigare varit verksam sedan i början av 1950-talet, främst på Blekinge Läns Tidning i Ronneby, där han var platschef i många år. Även som pensionär skrev Stig emellanåt en del för BLT. Här står han intill Ronnebyån nära hemmet på Rosengatan i centrala Ronneby. Maj 2014.

2014- s 084-261: Personalen på BLT i Ronneby 1989. Under alla år på BLT i Ronneby, slog Stig Martinsson vakt om de små och lokala nyheterna. Att gå på möten och evenemang och sedan skriva om detta i tidningen, var självklart för honom. På bilden fem av BLT:s anställda i Ronneby 1989. Från vänster Stig Martinsson, Mats Pihlgren, Margoth Nilsson (1937-2012), Bo Svensson och Roselie Uvelind. September 1989.

2014- s 085-262: Sydöstrans Göran blir fotograferad av BLT:s Mats. När Göran Sundén började som journalist i Ronneby 1979, var det på BLT. Där efterträdde han Gunnel Persson, i dag Gunnel Carlson, rikskänd trädgårdsprofil och programledare i tv. På bilden här fotograferar Sydöstrans Göran Sundén (1952-2018) vårmarknaden i Kallinge, och blir själv fotograferad av BLT:s Mats Pihlgren. Maj 1991.

2014- s 086-263: Göran och Christina utanför Sydöstrans redaktion. När Göran Sundén (1952- 2018) började på Sydöstran i Ronneby 1986, låg SSD:s lokalredaktion på Östra Torggatan. Nu fanns man sedan något år tillbaka på Karlskronagatan 15. Hösten 2009 arbetade tre journalister på SSD i Ronneby. Göran Sundén och Christina Gaki, som här står utanför redaktionen, och Jan Hinderson, ej med på bilden. September 2009.

2014- s 088-264: En nyhet på ettan i morgondagens tidning? Journalistyrket är inte alltid så glamouröst och lustfyllt. Pliktbevakningar och långdragna presskonferenser tillhör journalistens vardag. Emellanåt dyker det dock upp saker, som kan utvecklas på ett spännande sätt. Här funderar Göran Sundén (1952-2018) och Jan Hinderson på vad de skriva om i morgondagens Sydöstran. Oktober 2009.

2014- s 089-265: Fyra medarbetare spanar in dagens BLT. Utanför BLT:s lokalredaktion på Övre Brunnsvägen 2 – med Swedbank, torget, Handelsbanken och Heliga Kors kyrka i bakgrunden – satt Roselie Uvelind på kundtjänsten och journalisterna Johanna Rundgren, Ann-Marie Andersson och Christer Thörnquist (1965-2009) och bläddrade i dagens utgåva av BLT, samtidigt som de njöt av vädret. Juni 2008.

2014- s 090-266: BLT:s platschef Johanna. Uppväxt i Hultsfred och med en fil kand i statsvetenskap i bagaget förutom journalistutbildningen, kom Johanna Rundgren till BLT i Ronneby år 1998. Det som började med ett kortare vikariat, hade nu blivit drygt 15 år som journalist på orten. Johanna, sedan sommaren 2009 BLT:s platschef i Ronneby, tillhörde den kategori journalister som fortfarande jobbade med penna och block när hon gjorde intervjuer. Maj 2014.

2014- s 092-267: Inne på redaktionen i Ronneby. Att samtidigt kunna ha många bollar i luften, är en klar fördel om man vill bli en duktig journalist. I takt med att nya källor till informationssökning växer fram, måste en journalist i dag kunna sälla bland allt flöde av nyheter. Här tar Johanna Rundgren emot nyhetstips inne på BLT:s redaktion i Ronneby. Till höger syns Ann-Marie Andersson. Oktober 2009.

2014- s 093-268: Blekinge-Postens tidigare chefredaktör. Innan Lars-Göran Enarsson tillträdde som chefredaktör på Blekinge-Posten, var det Thomas Pettersson som hade denna tjänst. Thomas hade – undantaget några år på Radio Blekinge i mitten av 1990-talet – varit Blekinge-Postens chefredaktör sedan 1987. Här står han inne på Blekinge-Postens arkiv i Bräkne-Hoby. September 1989.

2014- s 094-269: Chefredaktör med hela Blekinge som arbetsfält. Redan som tonåring, inledde Lars-Göran Enarsson sin journalistbana 1984 med ett jobb på Blekinge-Posten i Bräkne-Hoby. Därpå följde nästan 25 år som journalist på BLT i Karlskrona, där Lars-Göran profilerade sig i näringslivs- och försvarsfrågor. Vid årsskiftet 2011-2012 lämnade Lars-Göran Enarsson BLT, och blev chefredaktör på tidningen Blekinge-Posten. På bilden här syns Lars-Göran i Brunnsparken i Ronneby. Maj 2014.

2014-s 096-270: En man som älskade sitt jobb och sitt Blekinge. Trots långa arbetsdagar, ett jobb där mobiltelefonen alltid var på, och ett yrke där det var svårt att skilja på arbete och privatliv, älskade Lars-Göran Enarsson sitt arbete som journalist och chefredaktör. Han tyckte själv att han hade världens bästa jobb, och gladdes åt att få träffa människor i hela Blekinge. Maj 2014.

2014-s 097-271: Från försäkringsbranschen till journalistiken. Hans pappa var stridspilot och flyglärare. Själv jobbade han under flera år i försäkringsbranschen innan han på 2000-talet övergick till journalistiken. På Bas Blekinge hade Stefan Larsson jobbat i tio år. Boende i Ronneby, gjorde Stefan många reportage om Brunnsparken, som han här sitter i närheten av bakom gamla Brunnskontoret. Maj 2014.

2014- s 098-272: Alltid redo med reportageblocket. 52-årige Stefan Larsson hade ingen journalistutbildning när han 2009 började skriva för den nya tidningen Bas Blekinge. Men med ett stort intresse för människor och med ett engagemang att berätta om det positiva Blekinge, kom Stefan snabbt in i journalistjobbet. Här står Stefan vid Fridhemsbron i Ronneby och de nya husen vid Glasbrukstomten på Övre Brunnsvägen 75. Maj 2014.

2014-s 100-273: Ökande upplaga med annorlunda prioritering. Stefan Larsson berättade att Bas Blekinge i många avseenden var en annorlunda tidning. Ledarsida i traditionell mening saknades. Tidningen företrädde inte heller något politiskt parti. Däremot prioriterades lokala familjenyheter, något som andra tidningar skurit ned på. Kanske var denna prioritering förklaringen till Bas Blekinges ökande upplaga. Maj 2014.

2014- s 101-274: Peter plåtade allsång på torget i Ronneby. När Lena Pålsson var programledare för allsång på torget i Ronneby, kom 800 personer för att sjunga ihop, samtidigt som de lyssnade på Wizex, Lasse Holm, Jessica Andersson och andra artister från Diggiloo 2009. Peter Enckell från Commersen var på plats, och passar här på att plåta Morgan "Mojje" Johansson, som slagit sig ned bland publiken. Juni 2009.

2014- s 102-275: Frispråkig tidningschef som varit discjockey och läromedelsförfattare. I ungdomen jobbade han bland annat som discjockey, klädförsäljare och butikschef. Innan han övergick till journalistik och tidningsproduktion i mitten av 1980-talet, hann Peter Enckell även med att arbeta som lärare och skriva läroböcker i historia. Mest känd var han efter snart 30 år som ägare till gratistidningen Commersen. Här vid Heliga Kors kyrka under ett reportage i Ronneby. Maj 2014.

2014- s 104-276: Commersens säljare Carina och Janne. För att en tidning som Commersen skulle överleva - tidningen hade inte något presstöd – krävdes det tillräckligt många annonsörer. I Ronneby var det Carina Ahlberg och Jan "Janne Plast" Ohlsson som var säljare av annonser. Här står de på Strandgatan 8 i Ronneby, där Commersen hade sitt Ronnebykontor. September 2009.

2014- s 105-277: När Mats jobbade som journalist på Sydöstran. Efter att ha börjat sin journalistkarriär på BLT i Ronneby 1979, gick Mats Karlsson 1987 över till konkurrenttidningen Sydöstran i samma stad. På denna bild från hösten 1995, syns från vänster Göran Sundén, Mats Karlsson, Gunilla Brimberg och Stefan Fehrm utanför sin arbetsplats på Östra Torggatan i Ronneby. September 1995.

2014- s 106-278: Redaktör Karlsson på Vårt Ronneby. Trots att han bara var 53 år gammal, hade Mats Karlsson hunnit med att vara journalist under fem olika decennier. Med start på BLT i Ronneby, gick han vidare till Sydöstran i samma stad. År 2010 började han arbeta på gratistidningarna Vårt Ronneby och Vårt Karlskrona. På bilden står Mats på Bredingavägen i Risatorp söder om Ronneby med Vårt Ronnebys redaktionsbil bakom sig. Maj 2014.

2014- s 108-279: Hundpromenad med tips om nyheter. Sätten att få fram saker att skriva om i en tidning, är många och olikartade. För Bosse Johansson på Vårt Ronneby och Vårt Karlskrona, kunde en avkopplande promenad med hundarna även resultera i någon artikel, då människor kom fram till honom och tipsade om saker att skriva om. Här är Bosse på väg längs Nedre Brunnsvägen i Ronneby. Juni 2008

2014- s 109-280: Mats recept på en bra tidning. Med utgivning en gång i månaden, fungerade inte Vårt Ronneby som en nyhetstidning. Mats Karlsson poängterade att det viktigaste för tidningen, var att ha egenproducerat material med lokal profil. Nyhetsnäsa och kännedom om orten där man verkade i kombination med empati och ödmjukhet, var viktiga egenskaper för en journalist, ansåg Mats. Maj 2014.

2014- s 110-094: Vid vakten på F 17 år 1991. Ända sedan det sena 1800-talet, har det funnits militär verksamhet på Bredåkra hed i Kallinge. Men visst såg det annorlunda ut när infanteriförbandet Kungliga Blekinge Bataljon etablerades där 1888. År 1944 invigdes så F 17, som med sitt strategiska läge i det sydöstra hörnet av Sverige varit en viktig del av det svenska försvaret i många år. Bilden tagen vid vakten på F 17 sommaren 1991. Juli 1991.

2014- s 112-095: Kallingebo som var rektor i Ronneby. Född i Fornanäs 1925, kom Nils Otto Olsson (1925-2008) att börja arbeta som springpojke 13 år gammal. Efter att varit rörmokare tog han steget in i det militära och började på F 17 i Kallinge 1945. En ny yrkeskarriär inleddes 1962 då Nils Otto började en lärarutbildning i Malmö. På Snäckebacksskolan i Ronneby blev han studierektor 1969. Som rektor för denna skola, var han nu på väg att gå i pension sommaren 1991. Maj 1991.

2014- s 114-096: Motionär både på cykeln och i politiken. När Nils Otto Olsson slutade som rektor på Snäckebacksskolan och blev pensionär 1991, fick han tid över till andra saker. Ordförandeskapet i Fritidsnämnden i Ronneby kommun, som han haft i 24 år, skulle han behålla. På övrig tid tänkte han motionera med cykeln, och skriva motioner till kommunfullmäktige. Maj 1991.

2014- s 115-097: Goda råd av vännen Hans. Om nu Nils Otto Olsson skulle vara ute och cykla även när han kommit in i kommunfullmäktige, kanske han kunde få goda råd av vännen och partikollegan Hans Gustafsson (1923-1998) i Kallinge. Nils Otto och Hans hade mycket att prata om när de gick och röstade på valdagen den 15 september i Kallinge Folkets Hus. September 1991.

2014- s 116-098: Tillbaka på Jernvallens löparbanor. Numera värmlänning, boende i Karlstad och tävlande för IF Göta, var han hemma på tillfälligt besök i Kallinge några dagar i maj 1991. Nu stod 24-åriga Peter Koskenkorva åter på Jernvallens inte helt moderna löparbanor, där han sprungit många lopp under uppväxtåren i Kallinge. 1991 tränade Peter Koskenkorva som landslagsman i friidrott otroligt hårt och målmedvetet. Upp till 20 mils löpning i veckan kunde det bli. Maj 1991.

2014- s 117-099: I full fart förbi F 17. Sin enorma kondition och uthållighet – som gjort honom till svensk mästare på 1 500 meter året innan och svensk mästare i terränglöpning 1991 – hade Peter Koskenkorva grundlagt med löpning i skogarna kring Kallinge, från F 17 upp till Karlsnäsgården. Här susar Peter förbi vakten vid F 17 under ett träningspass en tidig majmorgon. Maj 1991.

2014- s 117-100: Två konditionsfenomen från Kallinge. På Lindvägen i Kallinge möttes de en majmorgon 1991, de kanske största konditionsfenomen Kallinge haft genom tiderna. Fysiskt sett såg de helt olika ut. 24-åriga Peter Koskenkorva, lång och smal, och 61-åriga Lasse Thörngren, liten till växten, men råstark i kroppen. Bägge dock utrustade med hästkondition och järnvilja. Maj 1991.

2014- s 118-101: I landslagsdressen på Stockholms stadion. För en friidrottare är det något av en önskedröm, att en dag bli så pass bra att han eller hon får dra på sig landslagsdressen och tävla i friidrottslandskampen mot Finland, den så kallade Finnkampen. 22 år gammal gick denna dröm i uppfyllelse för Peter Koskenkorva, då han representerade Sverige i 1989 års Finnkamp på Stockholms stadion. Här står Peter på läktaren, för att en stund senare springa 1 500 meter. Augusti 1989.

2014- s 119-102: Finnkamp med Koskenkorva i ledningen. 3.41.05 hade Peter Koskenkorva presterat som bäst på 1 500 meter tidigare på säsongen. Men nu var inte tiden det viktigaste, utan att vara före så många finländare som möjligt. Här har Peter tagit ledningen i loppet och drar på för fullt. En frisk satsning, som dock inte räckte till seger denna gång i Finnkampen. Augusti 1989.

2014- s 119-103: Med stora mål i sikte. När Peter Koskenkorva var hemma i Kallinge, var han redan svensk mästare och landslagsman. Målet var ändå deltagande i EM, VM och OS längre fram på 1990-talet, berättade den hårdtsatsande ynglingen, som kom att springa 5 000 meter på 13.52.17 och halvmaran på 1.04.40 så småningom. Men även 1.49.18 på 800 meter och 2.20.24 på maraton. Maj 1991.

2014- s 120-104: Cykelfixaren Kjell i Kallinge. I hela 50 år hade Kallingeborna haft möjlighet att handla cyklar och få dem reparerade hos cykelaffären på Kockumsvägen 24 i Kallinge. Ägarna till affären hade varit flera genom åren. Men nu var det Kjell Dennheim som drev rörelsen, där det förutom försäljning och service av cyklar, kunde handlas sportartiklar och hyras videofilm. Augusti 1991.

2014-s 120-105: Allan på Centrumrestaurangen. Ett omtyckt matställe som funnits i Kallinge under lång tid, låg på Kockumsvägen. Tidigare drev där Nils Rosander i många år Centrumbaren, men nu var det Allan Alm (1925-2001) som stod för mathållningen på Centrumrestaurangen. För en dagens rätt med wienerschnitzel, fick man sommaren 1991 betala 45 kronor hos Allan. Juli 1991.

2014- s 121-106: Babbis redo för leverans av pizza. En av Kallinges yngre företagare, hette Babbis Ketikidis. Kommen från Ronneby, hade Babbis ganska nyligen blivit ägare till en pizzeria på Norra Smålandsgatan 1, som han gett namnet Babbis Pizza. Den unge pizzabagaren kompletterade sin rörelse med spel, och hyrde även ut videofilm. Augusti 1991.

2014-s 121-107: Trivsamt plats för odlare. I närheten av Lindvägen i Kallinge, hade medlemmarna i Hyndekulla Koloniförening sina kolonilotter. Sedan drygt 20 år tillbaka odlade man där blommor, potatis och grönsaker. Föreningens ordförande och eldsjäl, 82-åriga Viola Nyman (1909-2004), stående längst till vänster, påminde om den trivsel som kolonin skapade. Augusti 1991.

2014-s 122-108: Inne hos Camilla på Salong Hårslingan. Trots att Kallinge inte var så stort, fanns det åtskilliga frisersalonger att välja på om man ville bli fin i håret. I centrala Kallinge var det till exempel Modefrisören, Centrumsalongen och Salong Hårslingan. På Salong Hårslingan på Norra Smålandsgatan, hade Camilla Lundgren en trogen kundkrets i alla åldrar, som tittade in till henne för att klippa sig. Augusti 1991.

2014- s 123-109: Kökspersonalen hos Hörselfrämjandet. Många föreningar bokade regelbundet Kallinge Folkets Hus för sina möten och sammankomster. En sådan förening var Hörselfrämjandet i Ronneby. Ove Rosenqvist (1927-2018), Vivi Rosenqvist, Elin Johnsson, Britt Olofsson, Gun Kvam, Maj-Britt Andersson (1930-2000) och Ros-Mari Lundgren, svarade för servering och disk vid detta möte. April 1991.

2014- s 123-110: Kallinges konstnärinna Ellen. En av medlemmarna i PRO-föreningen i Kallinge år 1991, var Ellen Pålsson (1915-2005). Inne på Kallinge Folkets Hus visade hon i en utställning prov på delar av sitt konstnärskap. Naturmotiv från bygden dominerade de målningar, som 76-åriga konstnärinnan Ellen stod bakom. April 1991.

2014- s 124-111: Två kända ansikten i Kallinge Folkets Hus. Ända sedan år 1907 fanns det ett Folkets Hus i Kallinge. Här inne hade svenska statsministrar som Per Albin Hansson och Olof Palme talat till Kallingeborna, berättade Ingvar Lundgren (1928-2003). Den tidigare elektrikern förestod nu Kallinge Folkets Hus. Här får Ingvar en kram och en påtår kaffe av hustrun Ros-Mari. April 1991.

2014- s 124-112: Cancandansöser från Kallingeringen. När PRO Kallinge hade månadsmöte i maj 1991, var en av programpunkterna en dansuppvisning av några unga tjejer från Kallingeringen FK. En av danserna som tjejerna bjöd PRO-medlemmarna på, var cancan. Efter mötet togs denna grupp bild av de duktiga tjejerna, som dansat inne på Kallinge Folkets Hus en stund innan. Maj 1991.

2014- s 125-113: Sortering av stockar på Cascades Djupafors. Ett stort pappersbruk med mycket gamla anor, var Cascades Djupafors AB i Kallinge, grundat 1868 av baron Caspar Wrede under namnet Djupafors Fabriks AB. Modern utrustning hade gjort arbetet lättare för pappersbruksarbetarna. Men fortfarande krävdes det emellanåt egen fysisk styrka och precision i arbetet. Som här när en av företagets anställda i arbete utomhus sorterar stockar och hugger i av egen kraft. Juli 1991.

2014- s 126-114: Glad försäljningschef framför fabriken. Från att tidigare varit mest känt som Djupafors Pappersbruk, fick företaget det nya namnet 1989 i samband med att det fransk-kanadensiska företaget Cascades tog över i Kallinge. Försäljningschef Leif Dahl berättade att företaget nu huvudsakligen tillverkade kartong till förpackningsindustrin. Juli 1991.

2014- s 126-115: Fyra av företagets anställda. Cascades Djupafors AB i Kallinge var ett stort företag med 200 anställda, som jobbade både dagtid och skift. Fabriken var igång nästan all tid året runt, det var bara på storhelger man stängde för reparation och underhåll, förklarade ?, Jörgen Garnegård, Krister Holmberg (1952-2000) och Niklas Sisins, några av företagets anställda. Juli 1991.

2014- s 127-116: Nyinryckt värnpliktig i omgång 913. Fyra gånger om året, ryckte det in nya värnpliktiga på F 17 i Kallinge. I januari, april, juli och oktober kom de hit från olika delar av Sverige.

För många blev det en stor omställning att från civila kläder skruda sig i försvarets uniform, samtidigt som man hämtade ut hjälm, k-pist och andra militära tillhörigheter. Juli 1991.

2014- s 127-117: En lektion i exercis. Nu var det inte enbart omställning i klädseln för de nyinryckta värnpliktiga. Här gällde att lyssna noga på befälen när de visade hur exercisen skulle gå till. Det som såg lätt ut när det visades av trupputbildare, var inte alltid så enkelt när man själv skulle göra det som nyinryckt. Det var bara att öva tills man lärt sig. Juli 1991.

2014- s 128-118: Stabschef Eliasson en veteran på F 17. Överstelöjtnant Bertil Eliasson, stabschef på F 17, var en riktig veteran på flottiljen. Redan som 18-åring 1949, började han inom det militära, för att 1950 komma till F 17. Bertil flög där SK 15, SK 16 och B 18, innan han blev divisionschef på Lansens 1961. Här är stabschefen redo att flyga ett plan av modell SK 50. Augusti 1991.

2014- s 128-119: Översten på F 17 som blev landets ÖB. Inne på officersmässen på F 17 var stämningen munter när major Nils Staffas (1935-2007) och överstelöjtnant Bertil Eliasson samtalande med några kollegor. Bakom Nils och Bertil, hänger ett porträtt av F 17:s förste chef, överste Torsten Rapp. Denne man som efter tiden på F 17 blev flygvapenchef och senare överbefälhavare, ÖB. Juni 1991.

2014- s 129-120: Kaffepaus inne på mässen. Ett samtal om en ny försvarsstrategi, eller ett nytt hemligt vapen att bekämpa inkräktare med? Nej, det var inga hemligheter som diskuterades bland de anställda på F 17 inne på officersmässen. Även militär personal behöver ibland koppla av från arbete och plikter, som här vid förmiddagens kaffepaus. Juni 1991.

2014- s 129-121: Två av flottiljens tuffingar. Bland F 17:s 670 anställda 1991, fanns till exempel dessa två herrar, löjtnant Arne Gummesson och kapten Tomas Nilsson. Två tuffingar vana vid militära strapatser lite utöver det vanliga. Som trupputbildare i många år, hade Arne blivit känd som en riktig hårding av många som gjort sin värnplikt på F 17 i Kallinge. Juli 1991.

2014- s 130-122: Flygräddningsberedskap med helikopter dygnet runt. År 1991 var F 17 den enda flottiljen i Sverige, som hade flygräddningsberedskap med helikopter dygnet runt. Ständigt fanns någon helikopter beredd på startplattan, klar att ge sig ut på oförutsedda räddningsuppdrag. Den stora helikoptern på bilden, är en Vertolhelikopter HKP 4. Augusti 1991.

2014- s 130-123: I övning att släcka flygplansbränder. Som tur var, handlade det bara om en övning på bilden här. Men med beredskap för att det värsta skulle kunna hända, övades det kontinuerligt hos F 17: s räddningspersonal med att släcka bränder på fingerat havererade flygplan på brandövningsplatsen inne på flottiljområdet. Augusti 1991.

2014- s 131-124: Med utsikt från flygledartornet. Från flygledartornet på F 17, hade betraktaren en magnifik utsikt. Men de tjugotalet personer som arbetade där, hade inte betalt för att titta på utsikten. Här handlade det om att övervaka trafiken i luften i hela sydöstra Sverige. Flygledarjobbet ställde många och hårda krav på utövaren av det att snabbt fatta rätt beslut. Augusti 1991.

2014- s 131-125: Tre damer som svarade för maten. Med 670 anställda och 550 värnpliktiga, fanns det många munnar att mätta på F 17. Det krävdes ett stort kök och duktig personal för att fixa detta. Birgit Andersson, Britt-Marie Johansson och Britt Svensson hade i många år sett till att alla blev mätta och belåtna när de åt i F 17:s matsal. Juni 1991.

2014- s 132-126: Polisman Malm berättar om polisens verksamhet. Att polisen rör sig ute bland allmänheten och har en god relation till den, är viktigt. Som här på bilden, tagen på Tosia Bonnadan i

Ronneby 1989, när polisman Lennart Malm stod vid torgscenen och svarade på frågor från förbipasserande om vad polisen i Ronneby kommun arbetade med. Juli 1989.

2014- s 134-127: Stolta poliser med Ronnebys första polisbil. En kylig vinterdag 1965, var det jubel hos polisen i Ronneby. Äntligen fick man sin första egna tjänstebil. När denna bild togs den 1 februari 1965, hade polismästaren Hans Angelin och Willy Martinsson fattat posto med sin nya och blänkande Opel Kapitän vid Snäckebacken i Ronneby. Foto: Sydöstran Ronneby. Februari 1965.

2014- s 136-128: Trafikundervisning på skolan i Johannishus. För Willy Martinsson och hans kollegor hos polisen i Ronneby, bestod arbetet inte enbart av att jaga bovar och se till att ordningen var god. En viktig bit i det förebyggande arbetet, var att komma ut till skolorna och undervisa i trafikvett. På bilden befinner sig Willy Martinsson på Johannishusskolan, där han visar hur man ska bete sig vid ett övergångsställe. Foto: BLT Ronneby. Maj 1968.

2014- s 137-129: Polisen dirigerar trafiken när brandbilen krockat. Lördagen den 15 augusti 1964 vållade en brandbil trafik kaos vid Domushörnan i Ronneby. I backen ner mot korsningen Kungsgatan-Nygatan, blev det något fel på bromsen hos brandbilen, som krockade med andra bilar. Två personer skadades lindrigt, medan fyra bilar fick materiella skador. Foto: Sydöstran Ronneby. Augusti 1964.

2014- s 138-130: Cykelauktion på rådhusets balkong. En syssla för polismännen i Ronneby, var att hålla auktion på cyklar som hittats, men inte funnit sin rättmätige ägare. Inför en stor folkmassa vid rådhuset i Ronneby, visar här Allan Sandin (1911-2009) upp en cykel att bjuda på för allmänheten, medan hans kollega Bertil Carlsson (1923-2001) skymtar i civil klädsel bakom polis Sandin. Herrarna står på rådhusets balkong i Ronneby. Oktober 1966.

2014- s 140-131: Två poliser med många år i yrket. Utanför polisstationen i Ronneby på Gamla Karlshamnsvägen 2, hade polisman Kurt-Erik Gunnarsson fått sällskap av två äldre kollegor. Kurt-Erik blev polis 1991, medan Kjell Johansson och Gunnar Håkansson varit poliser i 39 respektive 38 år. Kjell och Gunnar mindes när de hade en månadslön på 750 kronor på 1950-talet.

2014- s 141-132: Redo att ingripa på Tosia Bonnadan. Ett stort evenemang som Tosia Bonnadan, kräver naturligtvis att polisen i Ronneby får förstärkning utifrån. Bernt-Gunnar Carlson, polishundförare i Ronneby, hade flera kollegor att tillgå om bråk skulle uppstå under Tosia Bonnadan. Men Bernt-Gunnar – här med sin trogna hund Athos – menade att Ronnebys stora folkfest var betydligt bråkigare förr om åren. Juli 1989.

2014- s 142-133: Axel ute på bovjakt? Axel Engström (1922-2003) var under en lång följd av år en välkänd profil hos polisen i Ronneby. En stor och kraftig man, som tagit hand om många busar genom åren. På fritiden utforskade han gamla tider, och skrev flera böcker i ämnet polishistoria. Här på bilden kommer Axel springande, men det är inte några bovar han jagar. I stället värmer han upp för att springa Brunnslopper i Brunnskogen. September 1982.

2014- s 143-134: Närpolisbesök i Backaryd. När Backaryds Samhällsförening samlades till julavslutning i Reginalokalen i Backaryds en decemberkväll 2008, var närpoliserna Petter Alm och Kenneth Larsson från polisen i Ronneby speciellt inbjudna. Petter och Kenneth informerade om narkotika, och vilka negativa effekter användning av sådana preparat får. December 2008.

2014- s 143-135: Närpolischefen kollar hastigheten vid Ronneby Brunn. Även om det i polismannayrket tillkommer nya arbetsuppgifter, är fortfarande kontroll av att hastighetsbegränsningar följs, en viktig del av arbetet. Närpolischef Mats Hadartz ledde polisen i Ronneby, men var denna dag själv ute på fältet och deltog i en fartkontroll. Juli 2010.

2014- s 144-136: Dags för Alf att gå i pension. I oktober 2011 var det dags för 65-åriga Alf Styrilind från Johannishus att bli pensionär. Efter Polisskolan i Stockholm, började Alf arbeta som polis 1971. På olika håll i Blekinge jobbade Alf sedan inom polisyrket i 40 år. De sista 25 åren av sitt yrkesliv, var Alf Styrilind stationerad hos polisen i Ronneby. Oktober 2011.

2014- s 145-138: Forna tiders fyllekärra. I källaren på polisstationen i Ronneby, förvaras en del intressanta föremål från flydda tider. En kuriositet där, är den gamla fyllekärran från 1800-talet, här visad av polismännen Tommy Nilsson till vänster och Andreas Johnsson till höger. Denna fyllekärra användes av polisen i Ronneby ända fram till 1900-talets början. Fylleristen spändes fast på kärran, och drogs sedan på kullerstensbelagda gator till finkan för tillnyktring. Maj 2014.

2014- s 146-147-139: Mer än halva styrkan hos polisen i Ronneby. Vid polisstationen i Ronneby arbetade våren 2014 drygt 25 personer med olika polisiära uppgifter. På bilden ovan syns drygt hälften av dem. Vid utredningsenheten utreds merparten av de brott som sker i Ronneby kommun. Närpolisenheten arbetar både i yttre och inre tjänst med brottsförebyggande insatser. Hos polisen i Ronneby fanns också år 2014 reception och vaktmästeri. Maj 2014.

2014- s 148-140: Två välkända profiler på Blekingestugan. 1980 fick Blekingestugan i Sörby en ny ägare. Margitha Gullberg (1926-2007) köpte den då för att tillsammans med sonen Jörgen driva det anrika stället vidare. Tre år senare sålde Margitha stugan till Ronneby kommun, och blev i stället arrendator där. Margitha och Jörgen Gullberg – här stående i trädgården bakom Blekingestugan – kom sedan att driva Blekingestugan vid Silverforsen i Sörby fram till 1997. Augusti 1989.

2014- s 150-151-141: Festplatsen vid Silverforsen och dess ägare. Under 15 år mellan 1927-1942, var festplatsen vid Silverforsen ett av de mest kända dansställena i Blekinge. Hit kom folk inte bara från Ronneby och Kallinge, utan också från stora delar av övriga Blekinge. Det unga ägarparet Anna och Gustaf Johansson sitter här med dottern Sonja mellan sig framför dansbanan på festplatsen. Foto: Gustafssons Foto. Bilden lånad av Börje Johansson, son till Anna och Gustaf Johansson. Tidigt 1930-tal.

2014- s 152-142_ Med egna minnen av festplatsen. När 95-åriga Ove Karlsson (1918-2017) berättade minnen från Silverforsens festplats i Sörby, flödade orden fram från den tidigare reparatören på Kockums Jernverk i Kallinge. Här uppträdde storheter som Alice Babs, Ernst Rolf och Jussi Björling. Entrébiljetten kostade 75 öre, dansbiljetterna tio öre dansen, och "Korva-Lindström" tog 25 öre för sin goda korv, mindes Ove av sin tid på Silverforsens festplats förr. Maj 2013.

2014- s 153-143: Ronneby Mässingsorkester spelar vid Silverforsen. På Silverforsens festplats fanns även möjlighet att se och höra lokala musikaliska förmågor. Här Ronneby Mässingsorkester intill dansbanan 1928. Längst till vänster sitter Uno Berg. Stående längst till vänster Gösta Petersson. Tredje man från vänster är Harald Olsson. Fotograf okänd. Bilden lånad av Rolf Sturesson. 1928.

2014- s 154-144: Ung Rebecka klädd i brunnsdräkten. Fotografiet här i Blekingestugan, är tagit kring år 1900 och visar en ung Rebecka Svensson i 20-årsåldern. Rebecka föddes i Blekingestugan i Sörby den 17 maj 1879, och slutade sin dagar där den 29 januari 1954. I den lilla stugan, som under Rebeckas uppväxt endast hade ett rum och kök, växte Rebecka upp med sin far Sven och sin mor Carolina. I familjen hade Rebecka också sex helsyskon och två halvsyskon. September 1989.

2014- s 155-145: Varmhjärtad kvinna med stort engagemang. Tillsammans med sina systrar Hilma och Maria, startade Rebecka Svensson på Karlskronagatan i Ronneby Hilma Svenssons Matvaruhandel. Affären blev så småningom en delikatessaffär, som under 1940-talet låg på Västra Torggatan 5. Trots allt arbete med affären, räckte Rebeckas tid till ett stort engagemang inom både

nykterhetsrörelsen, arbetarrörelsen, kampen för kvinnans rätt i samhället, och barnkolonin på Aspan. Fotograf okänd. Bilden lånad av Kultursällskapet Rebeckas vänner. 1908.

2014- s 156-146: Skalden som sökte sig till Silverforsen. I juni 1912 träffades Rebecka Svensson och Dan Andersson för första gången på en kongress för Templarorden i Sundsvall. Vid flera tillfällen dök sedan Dan upp hos Rebecka vid Silverforsen. Då var han ännu inte den hyllade diktaren och författaren. Dan var hungrig, utan pengar och med oro i kroppen. Rebecka tröstade honom, gav honom mat och husrum, samt hjälpte honom med pengar. Foto: Dan Andersson-sällskapet. 1910-talet.

2014- s 157-147: En middagslur i soffan där Dan Andersson sov. Som vandringsman besökte Tommy Nilsson Blekingestugan i Sörby under sin vandring på 250 mil genom Sverige 1983. Efter att bland annat ätit åtta frasnåfflor, blev Tommy så mätt att han var tvungen att lägga sig för en middagslur. Denna avnjöts i samma soffa som Dan Andersson brukade ligga i, när han var gäst hos Rebecka Svensson i Blekingestugan på 1910-talet. Maj 1983.

2014- s 157-148: En stor vän av Rebecka och Blekingestugan. I avsikt att vårda minnet av Rebecka Svensson och odla intresset för Dan Andersson, bildades 1987 Kultursällskapet Rebeckas vänner. Initiativtagare var trubaduren och kulturarbetaren Inge Mattsson, under flera år även Dan Andersson-sällskapets ordförande. Inge kopplar här av i Blekingestugans trädgård. Juli 2009.

2014- s 158-149: Våfflor som blivit Blekingestugans kännemärke. Det fanns många goda skäl att besöka Blekingestugan vid Silverforsen i Sörby. Detta i dubbel bemärkelse, då de goda frasnåfflorna med grädde och sylt till, blivit något av stället eget varumärke. Besökarna som lockats hit av de berömda frasnåfflorna, behövde inte bli besvikna. Augusti 1989.

2014- s 158-150: Jörgen i full aktion vid våffeljärnen. Åtskilliga gånger genom årens lopp, har det hänt att besökare på Blekingestugan frågat efter receptet på frasnåfflorna de serverats. Dock utan framgång, då Rebecka Svenssons gamla recept är hemligt, berättade "våffelmästaren" Jörgen Gullberg när han gräddade våfflor på järnen inne i Blekingestugan. Augusti 1989.

2014- s 159-151: Margitha studerar Dans brev till Rebecka. Under åren 1912-1918 skrev Dan Andersson inte mindre än 117 brev till sin kära vän Rebecka Svensson i Ronneby. På bilden här sitter Blekingestugans arrendator Margitha Gullberg(1926-2007) och läser några av breven, som det finns kopior av på Blekingestugan. Mycket intressant läsning, tyckte Margitha, när hon studerade det skrivna. Augusti 1989.

2014- s 159-152: Framträdande av Frälsningsarmén ute i trädgården. Genom åren är det inte bara våfflor som avnjutits i trädgården vid Blekingestugan. Många har också kommit dit för att lyssna på sång och musik av alla de slag. Återkommande gäster har Frälsningsarmén i Ronneby varit, som här i bakgrunden sjunger och spelar inför Blekingestugans gäster en vacker sommardag. Augusti 1989.

2014- s 160-153: "Viggen" klämde i med en glad truddelutt. Han var ingen yrkesmusiker, men ändå en virtuos på olika sorters dragspel, Wilhelm "Viggen" Andersson (1932-2008) från Ronneby. Med sitt dragspel och sin fantastiska spelglädje, skapade denne man trivsel omkring sig. "Viggen" blev en flitigt återkommande gäst vid Blekingestugan. Augusti 1989.

2014- s 160-154: Britt skrev svensktoppshiten om Silverforsen. Sommarboende i Hällevik, kom Britt Nilsson från Bjuv i Skåne ofta på besök till Silverforsen för att sjunga och spela gitarr. Ofta sånger som hon skrivit själv. Bara ett halvår efter att Britt uppträtt här sommaren 1995, hamnade hennes "Vid Silverforsens strand" på Svensktoppen, och blev en älskad melodi hos svenska folket. Juli 1995.

2014- s 161-155: Matz Bladhs vid platsen de sjöng om. En kylig januaridag 1996 blev plötsligt sommarparadiset Silverforsen i Ronneby välkänt i hela Sverige. Detta genom att "Vid Silverforsens strand" med Matz Bladhs orkester, gick direkt in på Svensktoppens andraplats. Veckan efter kom killarna i Matz Bladhs hit till Silverforsen för att se platsen de sjöng om i vinterskrud. Februari 1996.

2014- s 161-156: Svensktoppsframgång firad med tårta. Att gå direkt in som tvåa på Svensktoppen, måste ju firas tyckte Margitha Gullberg på Blekingestugan. Hon bjöd därför in Matz Bladhs till kalas. Sångaren Paul Sahlin tar här första biten av "Svensktoppstårtan". Med "Vid Silverforsens strand", som låg 31 veckor på Svensktoppen, fick Matz Bladhs en riktig hit. Februari 1996.

2014-s 162-157: Fyra fina tolkare av Dan Andersson. På temat "Dan Andersson i Blekinge, framträdde våren 1992 fyra välkända vissångare i Blekinge, bland annat vid Blekingestugan. De fyra var från vänster Gunde Johansson, Nils Munch, Inge Mattsson och Roine Lindström. Inge Mattsson som arrangerade det hela, gladdes åt det stora intresset för Dan Andersson. Maj 1992.

2014- s 162-158: Glad Gunde tar sig ton. Född Gustaf George Johansson, blev han som Gunde Johansson (1922-1995) känd för hela svenska folket som vissångare, gitarrist, lutspelare, dragspelare och tonsättare. Gunde, som tonsatt flera av Dan Anderssons dikter, var även en gudabenådad historieberättare. Här värmer den glade värmlänningen upp inför framträdandet vid Blekingestugan. Maj 1992.

2014- s 163-159: Ewa på väg ut i trädgården. Efter att Rebecka Svensson drivit Blekingestugan i närmare 20 år, har det populära stället haft flera olika arrendatorer. En av dessa var Ewa Ekström, som tog över stugan säsongen 2009, efter att tidigare bland annat drivit Blå Huset i Listerby. På bilden är Ewa på väg ut i trädgården en morgon innan stugans servering öppnat för dagen. Juli 2009.

2014- s 163-160: Våfflor i trädgården på Blekingestugan. Våren 2014 var tanken att Blekingestugan, efter några år i träda, skulle öppnas igen sommaren 2014. Så var planerna hos stugans nye ägare Magnus Martinsson. I så fall skulle de berömda frösvåfflorna kunna serveras igen, liksom de gjorde på den här bilden från Blekingestugans trädgård sommaren 1997. Augusti 1997.

2014- s 164-161: När Snöklockan stod mitt på torget i Ronneby. Bilden här togs 1989. Då stod skulpturen Snöklockan fortfarande mitt på torget i Ronneby, och inte på den plats där den sedan hamnade på ett undanskymt ställe. Snöklockan avtäcktes till 1881 års Parissalong, och skapades av Per Hasselberg (1850-1894), en av Sveriges mesta kända skulptörer genom tiderna. Denne store konstnär föddes i Hasselstad som Karl Petter Åkesson, och har alltså verkligen en lokal förankring. Maj 1989.

2014- s 165-162: Ruth sålde både jordgubbar och lotter. En flitig försäljerska på torget i Ronneby och igenkänd av många, var Ruth Håkansson (1932-2014) . Denna dag, tisdagen den 17 juni 2008, stod hon och sålde jordgubbar för 20 kronor litern. Men Ruth var minst lika känd som lottförsäljerska. I många år hade hon sålt lotter i lottkiosken på torget, strax intill där hon nu sålde jordgubbar. Juni 2008.

2014- s 166-163: Vårmarknad på torget i Ronneby 1989. När det blev dags för vårmarknad på torget i Ronneby den 5 maj 1989, gynnades denna av ett härligt väder. På och omkring torgscenen längs nedre delen av torget mot Strandgatan, började medlemmar i Ronneby BK plocka fram både möbler och andra saker, som det skulle bli auktion på om en liten stund. Maj 1989.

2014- s 166-164: I parkernas och planteringarnas stad. Att Ronneby blivit kallad parkernas och planteringarnas stad, är ingen slump. Så här såg det ut på torget i Ronneby våren 1989. Den tidiga

våren hade gjort att blommade lite överallt redan första veckan i maj. Här stod de ljusblå penséerna och lyste upp tillvaron ihop med röda och brandgula azaleor. Maj 1989.

2014- s 167-165: Auktion med munvige Thorsten. På vårmaknaden 1989 hade Ronneby BK auktion på torgscenen. Budgivningen tog fart på allvar när auktionsutroparen Thorsten Petersson (1915-2012) höll låda uppe på torgscenen. Munvige Thorsten kommenterade högljutt buden på sitt eget högst personliga sätt, vilket ledde till glada skratt bland publiken. Det märktes verkligen att det inte var första gången 74-årige Thorsten Petersson höll i en auktion. Maj 1989.

2014- s 168- 166: Loppmarknadsgeneralen Sture ger ett bud. På Ronneby BK:s auktion blandades rena noviser med folk som var mer eller mindre proffs på att värdera gamla saker. I vit jacka till vänster ger här loppmarknadsgeneralen Sture Andersson ett bud, medan Christer Axelsson (1957-2010), Einar Andersson (1925-2007) och Ebbe Andersson (1947-2016) till höger om honom avvaktar. Maj 1989.

2014- s 168-167: Maggie med barnbarnet Jeanette. För många innebar vårmaknaden på torget i Ronneby också årets glasspremiär. Köerna blev långa till Mariannes glasskiosk på Östra Torggatan. Två som njöt i fulla drag av både glass och solsken, var Maggie Johansson (1917-2000) och hennes barnbarn Jeanette Vogelius. Maj 1989.

2014- s 169-168: Ronnebydraget redo för konsert. Torgscenen i Ronneby kom till flitig användning på vårmaknaden den 5 maj. Ett av alla musikaliska inslag där denna dag, var när Ronnebydragets ungdomar bjöd på en härlig konsert. Här gör ungdomarna sig klara att kliva upp på scenen med sina instrument. Maj 1989.

2014- s 169-169: Bengt dirigerar Ronnebydragets ungdomar. Ronnebydraget bildades 1974. I 15 år hade de musikaliska ungdomarna med sin omtyckte dirigent och ledare Bengt Fridfors (1935-2015) glatt människor med spelningar både på hemmaplan och utrikes. I blå kavaj dirigerar här Bengt ungdomarna i Ronnebydraget. Maj 1989.

2014- s 170-170: Invigningskonsert i kvarteret Elsa med Ronneby Blåsorkester. Efter ett omfattande arbete med att bygga om kvarteret Elsa på Kungsgatan och Gångbrogatan i Ronneby, blev det den 17 juni 1989 en stor invigningsfest med invigningstal av kommunalrådet Roland Andersson. Denna historiska dag spelade Ronneby Blåsorkester under ledning av sin dirigent Stig Lindberg upp till en invigningskonsert. Hela 750 konserter hade Ronneby Blåsorkester gett sedan starten 1969. Juni 1989.

2014- s 171-171: Stolt Stig efter konsertens slut. Efter 20 år som ledare för Ronneby Blåsorkester, tyckte Stig Lindberg (1938-2005) att det fortfarande var lika roligt med musik. Sedan starten 1969 hade det blivit ett trettiotal resor till andra länder, där Ronneby Blåsorkester – precis som sina musikaliska kollegor i Ronnebydraget – bidragit till att ge fin PR för Ronneby kommun. Juni 1989.

2014- s 172-172: En tidigare militär och ordningsvakt. Utanför Nya Wienerbageriet på Västra Torggatan 3 i Ronneby, satt 89-årige Bertil Melchers (1900-1989) och vilade sig en stund. Från 1922 till 1960 arbetade Bertil inom det militära. Han hade även varit polis och båtförare. 1960 började Bertil som ordningsvakt, en syssla han höll på med fram till att han fyllde 80 år. Nu bodde Bertil Melchers på Rosengatan 11, bara ett par hundra meter från torget i Ronneby. Maj 1989.

2014- s 173-173: Jörgen med Hugo på axeln. Från hemmet i Klintabäcken norr om Kallinge, hade Jörgen Eklund (1952-2017) tagit sig in till vårmaknaden i Ronneby med sin blågula Arapapegoja Hugo. Till vardags arbetade Jörgen som betongarbetare i Ettebro. För de flesta var han känd för sin styrka och oräddhet. Men bakom ett kraftfullt yttre, fanns också en verklig djurvän, som lät Hugo följa med honom överallt. Maj 1989.

2014- s 174-174: Fiskhandlare Blomqvist från Väby. I bästa stassen hade Karl "Kalle" Blomqvist (1916-2008) begett sig till torget i Ronneby. I egenskap av fiskhandlare under många år, var han en känd person, denne 73-åring som handlat med fisk i nästan 50 år. Tillsammans med sin fru Britta, bodde Kalle vid Mörtströmmen nära Väby. Men makarna Blomqvist hade också en lägenhet på Älgbacken i Ronneby. När Kalle inte ägnade sig åt fiskhandel, var han en hängiven biodlare. Maj 1989.

2014- s 175-175: Edgardo med barnbarnen Mikael och Paula. Några av Ronneby kommuns invånare kommer ursprungligen från Uruguay. Till exempel Edgardo Carro och hans familj. Edgardo gillade Sverige och trivdes mycket bra med människorna i Ronneby. Han gillade fotboll, speciellt när Ronneby BK spelade på Brunnsvallen. I RBK: s lag spelade Daniel Carro, en av hans söner. På torget i Ronneby satt Edgardo vid fontänen ihop med sina barnbarn Mikael och Paula. Maj 1989.

2014- s 176-176: Godsaker från Dusaks i Gummagölsmåla. Från Tjeckslovakien kom år 1966 Stanislav och Bobby Dusak till Sverige. 1974 flyttade familjen Dusak till Gummagölsmåla, en liten by norr om Belganet. Där startade de konfektyrtillverkning, efter att tidigare övertagit en konfektyrfabrik i Bräkne-Hoby något år innan. Konfektyrprodukterna sålde de nu på marknader. Till exempel på vårmarknaden i Ronneby, där Stanislav Dusak (1931-2012) hade hjälp av döttrarna Susanna och Rose-Marie. Maj 1989.

2014- s 177-177: På torget i Ronneby sedan tidigt 1970-tal. År 2008 gick det fortfarande att handla hemkokta karameller och annat godis från Dusaks i Gummagölsmåla på torget i Ronneby. Bobby Dusak kunde berätta om alla sorters väder hon stått och sålt konfektyr i på torget i Ronneby ända sedan tidigt 1970-tal. September 2008.

2014- s 177-178: Bridgespelarna Birgit och Valter. Två välkända Ronnebybor som besökte vårmarknaden i Ronneby, var Valter Viktorsson (1917-2009) och Birgit Thorell (1920-2006). Valter hade under sitt yrkesverksamma liv arbetat på Kockums Emaljerverk, medan Birgit bland annat jobbat som kallskänka på Ronneby Brunn. Ett gemensamt intresse för båda var bridge. Maj 1989.

2014-s 178-179: Klädhandlaren som även hade affär i Sörby. Bland alla torghandlare i Ronneby som sålde blommor och grönsaker, fanns även några som handlade med kläder. En av dessa var Jarl Håkansson. Under 25 år hade Jarl sålt kläder, både på torget i Ronneby och på torg och marknader på annat håll. Många av torgbesökarna i Ronneby hade även träffat Jarl Håkansson på ett annat ställe i Ronneby. Det var i Sörby, där Jarl hade haft en klädaffär under flera års tid. Maj 1989.

2014- s 179-180: Kajsa-Lisa på platsen där hon hade sin glasskiosk. Nästan alla som bodde i Ronneby med omnejd på 50- och 60-talen, handlade väl någon gång glass av Kajsa-Lisa Gadd (1916-1995) i hennes glasskiosk i dåvarande torgparken, strax intill Wiedenborgs. Glasskiosken blev så småningom ett matställe, där hungriga Ronnebybor även kunde handla korv, hamburgare, kroppkakor, våfflor med mera. Kajsa-Lisas var ett favoritställe för både unga och gamla. Maj 1989

2014- s 180-181: Nanna från Kartorp gör affärer. Nanna Karlsson (1927-2015) började sälja sina varor på torget i Ronneby i mitten av 1960-talet. Nanna sålde grönsaker, frukt, ägg och blommor, på hösten även kransar till gravsmyckning. Mellan jul och fram till april gjorde Nanna Karlsson ett uppehåll i torgandet. Annars var hon på torget i Ronneby fyra dagar i veckan under våren och sommaren för att sälja sina olika saker. Maj 1989.

2014- s 181-182: Tarkettarbetaren som blev torghandlare på äldre dar. Han var lätt att känna igen, den långa mannen med keps, boende på Kungsgatan 11, det så kallade Posthuset. 66-årige pensionären Ivar Petersson (1923-2013) hade bara 100 meter från sitt hem bort till torget, där han

hjälpte Nanna Karlsson i hennes torghandel. Ivar, som innan pensionen jobbat i 23 år på Tarkett i Ronnebyhamn, var en pratglad herre, som gärna slog sig i slang med kunderna på torget. Maj 1989.

2014- s 182-183: Ivar och Nanna 19 år senare. Det hade hunnit gå 19 år sedan Tommy Nilsson sist fotograferade och intervjuade Nanna Karlsson och Ivar Petersson på torget i Ronneby. Men nu träffade han dem där igen för en pratstund. 87-åriga Ivar hade slutat med torghandel och tog det nu lugnt. Men Nanna hade inte lagt av helt ännu, det hände fortfarande att hon torgade. September 2008.

2014- s 182-184: Tre herrar som kände många i Ronneby. Efter sin far Helge, tog Karl-Gunnar Andersson över Risanäs Handelsträdgård, ett gammalt och välkänt företag. Till höger om Karl-Gunnar sitter Åke Olsson (1922-2004), som hjälpte till hos Karl-Gunnar emellanåt. Längst till höger Ernst Fredrik Berg (1911-1997), en man som också visste mycket om Ronneby och människorna där. Maj 1989.

2014- s 183-185: Alla visste vem Svea var. Svea Svensson (1914-2003) hade funnits på torget i Ronneby ända sedan i slutet av 1950-talet. Många av dessa år tillsammans med sin man, trädgårdsmästare Göte Svensson (1914-2000). Svea och Göte var bosatta på Persborg strax söder om Ronneby. Nu hjälpte Svea Svensson till hos smålänningen Olof Nilsson från Urshult med att sälja ägg, blommor, potatis och grönsaker. Under sina 30 år på torget hade hon träffat tusentals människor, och blivit en riktig kändis. Juni 1989.

2014- s 184-186: Fyra damer framför sin gamla arbetsplats. 48 år tidigare hade byggnaden bakom dem invigts som Ronnebys första varuhus, EPA. Fyra av dem som jobbade på EPA i Ronneby under 1960-talet, står framför sin gamla arbetsplats och minns tillbaka. Fortfarande träffades de en gång i veckan, de tidigare EPA- och Tempoanställda Birgit Malchomsson (1928-2017), Ulla Odenhammer, Ulla-Britt Kransberg (1927-2011), och Ingrid Borg. Oktober 2009.

2014- s 185-187: Vid EPA:s varuhus på Västra Torggatan. Där det gamla stadshotellet i Ronneby legat tidigare, öppnade varuhuset EPA den 22 juni 1961. På bilden från mitten av 1960-talet, ser vi några av EPA:s anställda. Från vänster: Britt-Marie Nord (1942-2006), Nils-Gunnar Nilsson, Inga Gregorius (1923-2012), Sture Håkansson, Ingrid Larsson, Inga Grahn (1917-1994). Fotograf okänd. Mitten av 1960-talet.

2014- s 186-188: Mannekänguppvisning på Tempo. Varuhuset Tempos egna anställda agerade mannekänger när varuhuset presenterade det nya modet. Sittande från vänster: Lille-Mor Hansson (1939-2003), Ulla-Britt Kransberg (1927-2011), Kerstin Johansson. Stående från vänster: Evy Karlsson, Lena Kransberg, Britt-Marie Nord (1942-2006), Evy Gummesson, Inga Grahn (1917-1994), Stina Angantyr (1912-2008). Barnen framför dem är Kitt Larsson och Monika Gummesson. Fotograf okänd. Tidigt 1970-tal.

2014- s 187-189: Varuhuschefen Leif på Prisma. Där tidigare A. T. Bergmans välkända affär legat vid torget i Ronneby, låg nu 1989 varuhuset Prisma, restaurang Diamanten och Skohuset. Leif Hermansson (1945-2005), chef på Prisma, stod framför sitt varhus och förklarade att Prisma tog över 1985 efter att EPA och Tempo funnits här tidigare. Juli 1989.

2014- s 187-190: Från EPA till Prisma för Inga-Maj. Undantaget konfektion, fanns möjlighet för kunderna på Prisma att handla både livsmedel och övrigt varuhussortiment. Varuhuset vid torget i Ronneby hade 1989 omkring 35 anställda. En av dessa var Inga-Maj Nilsson, som varit med hela vägen från EPA på 1960-talet fram till dagens Prisma i slutet av 1980-talet. Juli 1989.

2014- s 188-191: Olle besökte Tosia Bonnadan redan 1920. 79-åriga Olle Jönsson (1910-1997) var en av alla besökare på Tosia Bonnadan i Ronneby 1989. Uppväxt i Svanevik sydväst om Ronneby, var Olle år 1920 för första gången på Tosia Bonnadan. Olle Jönsson berättade hur fantastiskt det kändes för honom att som liten komma in till Ronneby denna helg i juli. Det var den största upplevelsen vi barn hade på den tiden, menade Olle om Tosia Bonnadagsbesöket för nästan 70 år sedan. Juli 1989.

2014- s 189-192: Vy över torget från Prismas parkering. Ville man ha en överblick över Tosia Bonnadan på torget i Ronneby, var det en bra idé att ta sig upp till parkeringen på varuhuset Prismas tak. Bilden därifrån är tagen en förmiddag innan den riktiga rusningen till Tosia Bonnadan inletts. "Bonnadagarna" den 6-8 juli 1989 var några av de varmaste i Tosia Bonnadans långa historia, med temperaturer på upp till 30 plusgrader i skuggan. Juli 1989.

2014- s 190-191-193: Generalrepetition av Ronneby Blodbad 2010. Att sätta upp en pjäs om vad som hände år 1564 under det fruktansvärda blodbadet i staden, var inget nytt. Både 1987 och 1989 hade UDG-teatern från Karlskrona framfört sin version om det hemska som utspelade sig i Ronneby. Ett 40-tal aktörer från Ronneby Folkteater tog år 2010 sig an uppgiften att gestalta Ronneby Blodbad. Bilden på skådespelarna i 2010 års version, togs på generalrepetitionen dagen innan premiären. Juli 2010.

2014- s 192-194: Långa köer för att titta på Ronneby Blodbad. Efter den lyckade premiären av Ronneby Blodbad 1987, var intresset stort från allmänheten för den nya versionen 1989, då UDG-teaterns Ulf Fembro regisserade. Köerna från torget upp till spelplatserna vid först Kyrkogatan ovanför Munktrappan, och sedan på gräsmattan intill Heliga Kors kyrka, blev långa när publiken vandrade upp för Munktrappan, exakt 425 år efter det fasansfulla blodbadet i Ronneby 1564. Juni 1989.

2014- s 193-195: Så kunde det sett ut i Ronneby år 1564. Exakt hur det såg ut i Ronneby den där hemska dagen den 4 september 1564, går nog aldrig att få klarhet i så här långt efteråt. Bilden här är tagen i första akten av Ronneby Blodbad. På Kyrkogatan och uppe på kyrkogårdsmuren, syns några av skådespelarna. I mitten talar Sölve Dogertz till människorna omkring sig. Längst till vänster står Lars Fembro, på kyrkogårdsmuren syns bland andra Marie Thorvaldsson och Cecilia Sörman. Juni 1989.

2014- s 194-196: Tre generationer skådespelare i familjen Gustavsson. I Ronneby Blodbad av årgång 2010, rymdes tre generationer Gustavsson. Anders Gustavsson hade rollen som Torkel i Rosengata. Borgmästare Henrik Hoffman spelades av Daniel Gustavsson, son till Anders. Daniels dotter Tuva spelade Erik XIV, medan sonen Max var med som Lillis. Ej med på bilden här, men i Ronneby Blodbad, var även Anette Gustavsson, gift med Daniel, och mamma till Tuva och Max. Juli 2010.

2014- s 195-197: Ett skådespel med både dramatik och komik. Ronneby Blodbad 2010 blev en riktig publiksuccé. Hela 2 000 personer kom till spelplatsen utanför Heliga Kors kyrka, och fick där se ett skådespel som pendlade mellan dramatik och komik. Trots skådespelets allvarliga underton, fanns det ändå plats för det oväntade och galna, som fick publiken att brista ut i skratt. Juli 2010.

2014- s 195-198: Blodbad även år 2012. Även år 2012 satte Ronneby Folkteater upp Ronneby Blodbad, en sommartheater som fick namnet "Blodbadet – en helt ny historia". Ronnebybördige Magnus Bejmar skrev en ny version om hur Ronneby Blodbad gick till. Första akten spelades utanför Heliga Kors kyrka, medan andra akten försiggick inne i kyrkan. På bilden skådespelarna i 2012 års uppsättning. Juli 2012.

2014- s 196-199: Sofia och "Kakan" i sång på torget. Lördagen den 28 oktober 2012 var det långlördag i Ronneby. Då kunde besökarna av torget bland annat lyssna till Micke "Kakan" Persson, känd som tolkare av Cornelis Vreeswijks visor, och även lik Cornelis till utseendet. Till höger om "Kakan" står Sofia Loell, projektledare på Ronneby Handels- och Intresseförening, men också en mycket duktig sångerska, vars debutalbum tio år tidigare släpptes i 24 länder. Oktober 2012.

2014- s 197-200: Sångerskan som jobbade med handeln i Ronneby. I februari 2012 började Sofia Loell arbetet som projektledare för Ronneby Handels- och Intresseförening. Där ordnade hon till exempel tävlingar och arrangemang av alla de slag, till exempel långlördagarna en gång i månaden. Sitt kontor hade Sofia i Borgmästargården på Karlskronagatan 38. Men ofta var hon på språng mellan olika aktiviteter och möten, allt för att göra Ronneby till en ännu trivsammare stad att handla i. Maj 2014.

2014- s 198-201: Kalle hade jobbat på A. T. Bergmans och Fenix. Med sin cykel stod Karl-Erik "Kalle" Olsson i korsningen Karlskronagatan-Östra Torggatan vid torget i Ronneby. 68-årige Kalle jobbade en gång bara en liten bit härifrån, då han som 16-åring 1956 var springpojke på A. T. Bergmans, liggande vid nuvarande Galleria Diamantens entré. Något senare börjadehan arbeta på Fenix konditori, granne med A. T. Bergmans. Maj 2008.

2014- s 200-201-202: Gudrun med sina elever 1957. Sittande i sina bänkar och med uppslagen bok frmför sig på bänkklocket, sitter eleverna i första klass i sitt klassrum på Persborgs skola i Ronneby 1957. Längst bak elevernas fröken Gudrun Bergström, ganska nybliven lärarinna på skolan, där hon också hade sin bostad. Två år tidigare började Gudrun på skoaln, där hon efterträdde MagdaThulin vid hennes pensionering. Foto: Gustafssons Foto. Bilden lånad av Gudrun Bergström. 1957.

2014- s 202-203: Fjärdeklassare på Persborg 1964. Längst fram Per-Axel Petersson (1954-2002), och Paul Cedergren. Andra raden: Bengt-Erik Carlsson, Tommy Nilsson, Kenneth Nilsson, Tommy Karlsson (1954-1991), Thomas Jarleberg (1954-2010), Ingela Johansson, Yvonne Olsson. Stående: Mats Larsson, Mats Claesson, Wilma Borg, Görel Gustavsson, Carina Fridh (1954-2018), Pia Carlsson, Inga-Lill Berggren. Foto: Gustafssons Foto. 1964.

2014- s 202-204: Avtackning av Gudrun och Lizzie. Den 7 juni 1985 gick två av lärarna på Persborgsskolan i pension. Avtackade och hyllade blev Gudrun Bergström och Lizzie Bondesson (1920-1985), dagen till ära klädda i folkdräkter. Lizzie var gift med Karl "Kalle" Bondesson, tidigare lärare på skolan, men nu pensionär. Bilden lånad av Gudrun Bergström. Foto: Eric Lindblad. Juni 1985.

2014- s 203-205: Tre av lärarna på Persborg tillbaka i sin skola. En junidag 1993 gjorde dessa tre lärare ett besök på sin gamla skola i Persborg. Det var då många år sedan de avslutade sin lärargärning där, Siv Lägnert (1915-2000), Karl Bondesson (1916-1996) och Gudrun Bergström. Längst tid av dessa på skolan, hade Karl "Kalle" Bondesson, som undervisade här åren 1948-1980. Juni 1993.

2014- s 204-206: En lärare som många minns. Född på Hasslö 1922, kom Gudrun Bergström 1936 till Stora Ekön i Ronnebyskärgården. Där arbetade hennes pappa som lots. I tonåren ville Gudrun bli sjöman, men detta gick inte då det på den tiden ansågs som mycket opassande för en ung flicka att jobba som sjöman. I stället gick Gudrun i sin mammas fotspår, och blev lärare i 39 år fram till sin pensionering 1985. Maj 2014.

2014- s 206-207: Sista eleverna på Persborgs skola. Årtalet 1906 fanns inskrivet på skolbyggnaden. Det var detta år som Persborgs skola togs i bruk efter att landsförsamlingen tagit ett beslut om att bygga en ny skola i tegel till en kostnad av 34 000 kronor. 91 år efter detta, står här några elever från

klass 1 och 2 framför sin skola, där den 6 juni 1997 blev sista dagen för dem på Persborgs skola, när skolundervisningen för elever på låg- och mellanstadiet nu lades ned.

2014- s 207-208: Elever i Saxemara skola 1956. Från skolan i Persborg vidare till Saxemara skola den 6 november 1956. Ja, denna interiörbild från klassrummet där Anna Jonsson undervisade elever i klass 3 och 4, är till och med daterad med exakt dag, vilket inte är så vanligt med bilder. Eleverna födda i mitten av 1940-talet är i dag pensionärer, men här var de i tioårsåldern. Foto: BLT Ronneby. November 1956.

2014- s 207-209: Skolelever i Saxemara från olika tider. Tre av dem som kom till Saxemara skolas 100-årsjubileum den 7 september 2013, var Josefin Olofsson, Nils Olofsson och Jonatan Stivnert. I olika åldrar, men med det gemensamma att de gått i eller gick i Saxemara skola. 91-åriga Nils Olofsson (1921-2017) gick här på 1930-talet, hans sondotter Josefin hade gått där, medan Jonatan nu var elev där. September 2013.

2014- s 208-209-210: 100-årsjubileum i soligt septemberväder. När Saxemara skola firade 100 år i september 2013, pågick firandet i en hel vecka. Annars var lördagen den 7 september 2013 den stora dagen för firandet. Saxemara Samhällsförening och Åke Tärntoft, som nu bodde granne med skolan, tog initiativet till ett Öppet Hus på skolan för både dagens elever, tidigare elever, och övriga intresserade. Här ser vi några av dem som mötte upp till skoljubileet i Saxemara. September 2013.

2014- s 210-211-211: Knut Hahnsskolans personal år 1980. Under de 50 år Knut Hahnsskolan i Ronneby funnits – den invigdes år 1969 – har det varit många anställda där. Här ser vi 71 anställda på skolan år 1980. Många av eleverna på Knut Hahnsskolan, har fortfarande minnen av åren de tillbringade på gymnasieskolan där, och de lärare de då undervisades av. Fotograf okänd. Bilden lånad av Solveig Björnestrand. 1980.

2014- s 212-213-212: Möte med Ronneby Rotaryklubb på Ronneby Brunn. Under en lång följd av år, träffades medlemmarna i Ronneby Rotaryklubb på Borgmästargården i Ronneby för veckomöten på måndagar klockan 12.15. År 2013 var det på Ronneby Brunn man möttes klockan 12.00. Bilden är tagen strax innan mötet den 16 december 2013 i foajén mellan receptionen och restaurangen på Ronneby Brunn. December 2013.

2014- s 214-213: Ronnebyorkestern Ted Martin´s . En av många orkestrar i Ronneby på 1960-talet, var Ted Martin´s. Ett gäng grabbar i övre tonåren, som även turnerade runt och hade spelningar utanför Blekinge. Så här såg medlemmarna ut 1965. Från vänster Jan Gustafsson, bas och sång, Lars Hörngren, sax och sång, Kent Holtne, trummor, Christer Karlsson, sologitarr, Arne Günther (1939-2019), orgel och sång. Foto: Rosenquists Foto. Bilden lånad av Kent Holtne. 1965.

2014- s 215-214: På verandan till blivande Club A Gó Go. Fem killar i Ted Martin´s har tagit plats på verandan till den rivningsfastighet på Ågårdsgatan, där de hade sin replokal. Ingen hade då en tanke på att nästa år skulle modsklubben Club A Gó Go finnas här. Från vänster: Rolf Martinsson, Nils-Gunnar Lundkvist, Jan Gustavsson, Lars Hörngren, Arne Günther (1939-2019). Fotograf okänd. Bilden lånad av Kent Holtne. 1964.

2014- s 215-215: Orkestertävling 1965. Den 7 mars 1965 ordnades en stor orkestertävling på Ronneby Brunn. Ett av alla banden där, var Ted Martin´s, som bland annat spelade låtarna "Monica", "Sleep little girl", "Twilight time", "All my loving" och "Min gitarr". Från vänster: Rolf Martinsson, Arne Günther (1939-2019), Kent Holtne, Lars Hörngren, Jan Gustavsson. Fotograf okänd: Bilden lånad av Kent Holtne. Mars 1965.

2014- s 216-216: Listerbys bandylag 1949. En marsdag 1949 spelades det bandy på havet vid Slättanäs. Listerby IK mötte Reddens IF. I Listerbys lag knästående från vänster: Olle Kerrman, Bengt Bergström, Arne Svensson, Tage Johansson, Lennart Hansson. Stående: Hasse Karlsson, Bertil Bolin, John Arvidsson, Rune Karlsson, Einar Andersson, Stig-Erik Bohlin. Bilden lånad av Hasse Karlsson. Fotograf okänd. Mars 1949.

2014- s 216-217: Spelarna i Reddens IF. Ett hundratal åskådare fick se Listerby IK besegra topplaget Reddens IF med 5-3. Knästående: Birger Karlsson, Harry Johansson, Gunnar Karlsson. Stående: Kjell Petersson, Gunnar "Tjusing" Karlsson, Gustav Petersson, Verner Karlsson, Göte Svensson, Ebbe Johansson, Sven Karlsson, Sten Petersson. Bilden lånad av Hasse Karlsson. Fotograf okänd. Mars 1949.

2014- s 217-218: Gänget som byggde "Konsumhuset". I början av 1950-talet byggdes det så kallade "Konsumhuset" på Ågårdsgatan 17 i Ronneby. På bilden syns några av dem som var med och byggde huset. I vit keps längst till höger i främre raden, sitter Ivar Andersson (1921-1981). Han var då murare, men jobbade senare på Arbetsmarknadsverket i Karlskrona. Bilden lånad av Ivars dotter Annika Gylling. Fotograf okänd. 1950-talet.

2014- s 217-219: 50-årsjubileum på Ronneby Brunn 1948. 62 personer står utanför Ronneby Brunn vid Svenska Murarförbundets avd 33 i Ronneby 50-årsjubileum. I rad fyra längst till höger står muraren Ivar Andersson. Både Ivars bröder Erik och Ove, samt föräldrarna Hjalmar och Hilda Andersson, Torneryd är med på bilden lånad av Annika Gylling. Fotograf okänd. 1948.

2014- s 218-220: Avar jobbar med Strandhems minigolfbanor. Våren 1947 köpte snickaren Alvar Kristoffersson (1905-1982) och hans hustru Signe (1905-1994) Villa Strandhem – tidigare känt som torpet Stora Skönudde – på Ekenäs söder om Ronneby. I sin rörelse på Strandhem, byggde Alvar på egen hand upp en anläggning för minigolf. Här i fullt arbete med detta. Fotograf okänd. Bilden lånad av Christina Lekander, barnbarn till Alvar Kristoffersson. 1960-talet.

2014- s 219-221: Minigolf med annorlunda banor. Café Strandhems omtyckta minigolfbanor var annorlunda. Alvar Kristoffersson byggde själv banorna med många finurligheter, som inte fanns att skåda på andra håll. Till exempel banan med sjöjungfrun som fångade bollen i korgen höll upp. Här en vy mot några av banorna. Bilden lånad av Christina Lekander. Fotograf okänd. 1960-talet.

2014- s 219-222: Stenbrygga med gott om roddbåtar. Kiosk, servering, minigolf, fotbollsspel, och badplats med badhytter att klä om i. Men en viktig del av Café Strandhem, var också uthyrningen av roddbåtar. På detta vykort tagit ute på den långa stenbryggan, syns några av alla de ekor, som paret Kristoffersson hade till uthyrning. Bilden lånad av Christina Lekander. Fotograf okänd. 1960-talet.

2014- s 220-223: Signe och Alvar i samma båt. "Res med mig Stina, i en roddbåt till Kina". Nej, så långt skulle inte Signe och Alvar Kristoffersson ro. 32 ekor hade de haft som mest att hyra ut till såväl svärmande kärlekspar som sportfiskare. Bilden tagen 1972 när Café Strandhem stängde. Bilden lånad av Britt Gustafson, dotter till Signe och Alvar. Foto: Gustav Andersson, Sydöstran Ronneby. September 1972.

2014- s 220-224: Ett Strandhem som många minns. På Café Strandhem kunde man bland annat köpa detta svartvita vykort med fyra motiv av verksamheten där. Badplatsen med hytter att klä om i, kiosken och serveringen där man fick något gott att äta och dricka, de kluriga minigolfbanorna, och roddbåtarna man gav sig ut i skärgården med. Bilden lånad av Christina Lekander. Fotograf okänd. 1950-talet.

2014- s 221-225: Badliv i Ekenäs på 1950-talet. Badplatsen vid Strandhem i alla ära, men den stora badplatsen låg ett par hundra meter bort. När detta kolorerade vykort togs på 1950-talet, var egen bil inte så vanligt. Ronnebyborna cyklade då till badet i Ekenäs, eller tog bussen dit. Badplatsen var mycket populär hos både ung och gammal. Bilden lånad av Christina Lekander. Fotograf okänd. 1950-talet.

2014- s 221-226: Ekenäs badplats 2009. Så här såg det ut vid Ekenäs badplats en varm julidag 2009. Även om rutschbanan som tidigare låg ute i vattnet inte längre fanns kvar, och att en del andra saker också ändrats en del, var badplatsen ännu ett trivsamt ställe för både Ronneby kommuns egna invånare och utifrån kommande turister. Juli 2009.

2014- s 22-227: Signe sitter och minns åren med Strandhem. I 25 år, med start 1947 och avslutning 1972, drev makarna Signe (1905-1994) och Alvar Kristoffersson (1905-1982) Café Strandhem på Ekenäs. Åren på Café Strandhem var trivsamma, men också väldigt arbetsamma. Från den 1 maj till i slutat av augusti eller i början av september, hade vi öppet klockan 8.00 till 22.00 alla dagar i veckan, berättade Signe Kristoffersson, när hon 1989 satt på torget i Ronneby och mindes tillbaka. Juli 1989.

2014- s 223-228: Signe med sin cykel från 1930-talet. På bilden här står 84-åriga Signe Kristoffersson vid Madelungsvägen i Ronneby, på väg till lägenheten på närbelägna Bålebrovägen med sin gamla cykel från 1930-talet. Cyklade gjorde Signe fortfarande, det hade hon gjort i många år då hon och maken Alvar aldrig skaffade bil, utan i stället tog cykeln dit man skulle. September 1989.

2014- s 224-229: En musikalisk trädgårdsmästare. Som trädgårdsmästare och torghandlare var han kanske mest känd, Göte Svensson (1914-2000). Men Göte var också en kändis som musiker. På många bröllop och födelsedagskalas, dansbanor och festplatser, spelade Götes Trio, det vill säga Göte Svensson på bas, Erik Andersson på dragspel och Hilding Johansson på gitarr. Ibland förstärkta av Götes dotter Maj (1943-2004) som sjöng, och sonen Jan på gitarr. Foto: Sydöstran Ronneby. 1959 eller 1960.

2014- s 225-230: Midsommarafton i Brunnsparken med Kockums Dragspelsklubb. 1981 kom Jan Svensson med i Kockums Dragspelsklubb, som då sökte en ny gitarrist. Många minns Kockums Dragspelsklubb från midsommarfirandet i Brunnsparken, där man var ett givet inslag under många år. På bilden här tagen på midsommarafton 1989 i Brunnsparken, ser vi Jan Svensson på gitarr och några av hans dragspelande medmusikanter i Kockums Dragspelsklubb. Juni 1989.

2014- s 226-227-231: Personalen på Orbit One i Ronneby år 2014. Ett av Ronneby kommuns större företag år 2014, var Orbit One på Folkparksvägen 2 i Ronneby. Omkring 85 av företagets 170 anställda i Ronneby syns på denna bild. Totalt hade Orbit One 435 anställda på enheterna i Ronneby, Stockholm, Kalix, Polen och Ryssland. I Orbit Ones breda verksamhet, jobbade man inom olika segment som industri, medicin, telekom, media, IT och energi. Maj 2014.

2014-s 228-229-232: Personalen på Holms Maskinfabrik på 1960-talet. I juni 1960 startade Holms Maskinfabrik AB sin verksamhet i Ronneby. Ägare till företaget var Sven Holm från Södertälje. På bilden ser vi en del av de anställda på Holms i Ronneby i mitten av 1960-talet. Fotograf okänd. Bilden lånad av Jan-Erik Olsson ,som sitter längst till vänster i främre ledet. Mitten av 1960-talet.

2014- s 230-233: Verkstadselever får instruktion av yrkesläraren Joseph. Hösten 1961 startade Holms Maskinfabrik en egen verkstadsskola. Där fick unga killar en gedigen utbildning, som de hade god nytta av i sitt kommande yrkesliv. På bilden får eleverna Olle Lindqvist och Leif Kronberg instruktioner av yrkesläraren Joseph Özken längst till höger. Fotograf okänd. Bilden lånad av Jan-Erik Olsson. 1960-talet.

2014- s 230-234: Näringslivschefen som började på verkstadsgolvet. 1962 började Ronny Johannesson på Holms verkstadsskola. Han blev kvar på Holms i tio år, för att sedan bli yrkeslärare, först i Gamleby och sedan 1973 på AMU Center i Ronneby. Ronny tillträdde 2001 tjänsten som näringslivschef i Ronneby kommun. Bilden lånad av Hans-Erik Lyckner, som också tagit bilden. Tidigt 1970-tal.

2014-s 231-235: Ronnebys gamla rådhus. En känd byggnad i Ronneby, var stadens före detta rådhus på Karlskronagatan 36. I fastigheten som ägdes av Ronneby kommun, hade IOGT-NTO Blekinge sin distriktsexpedition. Den stilfulla byggnaden låg granne med Borgmästargården. Rådhuset stod klart att tas i bruk år 1890. Då hade stadens tidigare rådhus brunnit ned nyårsnatten 1887-1888. Juni 2000.

2014- s 231-236: IOGT-NTO:are i rådhus som renoverades. Snart skulle Ronnebys gamla rådhus stå färdigt efter en långvarig yttre renovering. Skönt, tyckte detta gäng från IOGT-NTO och Café Rådhuset, som man vanligen hittade inne i huset, men som här står ute i Rådhusparken. Från vänster: Carina Focklin, Marie Håkansson, Leif Ottosson, Ann Johansson, Arne Larsson och Anna Westerlund. Maj 2014.

2014- s 232-233-237: Polska barn och ungdomar samlade på Aspan. Blekinge den 15 augusti 2008. Svensk sommar när den är som allra bäst. Soligt och varmt, tillräckligt många grader i vattnet för den som vill ta ett dopp i havet. Vid Aspans kurs- och lägergård hade barn och ungdomar från Polen samlats med sina ledare och värdar från IOGT-NTO i Ronneby. Det första lägret för polska barn hölls här 1991. Augusti 2008.

2014- s 234-238: Två trevliga veckor med lekar och aktiviteter. Under de två veckor som barn och ledare från Polen var i Sverige, hann de med massor av roliga och spännande saker. På bilden några polska barn och ledare i en paus från bollekarna. Fotboll, badminton, mjuktennis och volleyboll, var populärt att hålla på med. Men även bad i havet lockade, liksom att ro eller segla med lägergårdens båtar. Augusti 2008.

2014- s 235-239: Paret från Ronneby som alltid ställde upp. Två av dem som lagt ned oerhört mycket tid på lägerverksamheten för polska barn på Aspan, var paret Sven och Christina Persson från Ronneby, bägge med ett mångårigt förflutet i IOGT-NTO. Sven berättade att Ronneby kommun ställde upp med pengar till lägerverksamheten på Aspan. Andra som stöttade verksamheten, var Rädda Barnen och Ronneby Rotaryklubb. Augusti 2008.

2014- s 236-240: Stället att bo på för alla kategorier. Förutom att ta emot barn på läger, hade Aspans kurs- och lägergård flera funktioner. Till exempel som vandrarhem och bed & breakfast för allmänheten. Eller som ett ställe för konferens och utbildning. Både stugor och båtar fanns att hyra här, berättade Kajs-Marie Catanuso, Sven Persson och Karl-Gustav Månsson (1944-2016). Augusti 2008.

2014-s 236-241: Utanför Vesperklockans entré. En viktig lokal för IOGT-NTO i Ronneby, var Vesperklockan på Möllebacksgatan 12. Här hölls såväl egna möten och sammankomster, som evenemang dit man bjöd in allmänheten, till exempel som här vid Jul-kul i Bergslagen. Utanför Vesperklockan står Sven Persson, Rebecca Ågren, Christina Persson, Christer Karlsson och Leif Ottosson. December 2010.

2014- s 237-242: Britta och Sölve redo för "Ronnebytårta". I samband med att Tommy Nilsson hade premiär för 2013 års "Ronnebybok", delade han ut de första exemplaren av boken till två verkliga idrottsveteraner. 94-åriga Britta Johansson, som 50 år tidigare startat Ronnebyflickornas IF, och den

outtröttlige bandyledaren Sölve Mattsson (1930-2018) i Fredriksbergs BK, fick också skära de första bitarna på "Ronnebytårtan". September 2013.

2014-s 237-243: Rivning av annexet mellan Maxi och stadshuset. Hösten 2013 försvann en del byggnader i Ronneby. Woody Bygghandel, tidigare Snickeri & Trä, vid området Kilen nära järnvägsstationen i Ronneby revs då. Även annexet mellan Maxi och stadshuset i Ronneby, försvann ur stadsbilden i mitten av oktober. Så här såg det ut när grävskopan på bilden gjort sitt jobb. Oktober 2013.

2014- s 238-244: Författare och försäljare i möte på Maxi. I december 2009 gav Roddy Hägg från Kallinge ut Ronnebybilder 1. Detta häfte med bilder och text från det gamla Ronneby, hade fram till 2013 följts av sju häften till på temat Ronnebybilder, och med fyra olika häften med Kallingebilder. För det mesta var det Birger Rudolfsson som sålde Roddys böcker. Här inne på Maxi i Ronneby, där både Roddy till vänster och Birger till höger verkar nöjda med dagens försäljning. December 2013.

2014- s 239-245: När Birger var dansbandsmusiker. 1979 kom Birger Rudolfsson och hans sambo Lilian Karlsson med i dansbandet Tom William´s . På detta orkestervykort från sent 1980-tal, syns nederst från vänster Mats Andersson, Claes Persson, Patrik Persson. Överst från vänster Arne Larsson, Lilian Karlsson, Birger Rudolfsson. Foto: Hemlin Foto. Bilden lånad av Birger Rudolfsson. Sent 1980-tal.

2014- s 239-246: När Jimi Hendrix var Roddys idol. Innan Roddy Hägg började ge ut Ronnebybilder och Kallingebilder, var musiken hans stora hobby. På det tidiga 1970-talet spelade han själv gitarr. Då var Jimi Hendrix Roddys store idol. Men han gillade även Cream, Doors, och Deep Purple. Bilden här är lånad av Roddy Hägg. Foto: Torbjörn Jacobsson. 1971.

2014- s 240-247: Chefsbyte på Maxi i Ronneby. Efter 14 år som handlare på ICA Maxi Stormarknad i Ronneby, blev det i december 2013 dags för Håkan Gunnarsson att lämna över till 47-åriga Mats Gunnarsson. Tillsammans med sin fru Eva Dennerlöv hade Mats närmast drivit en ICA-butik i Grebbestad i Bohuslän. Symboliskt lämnade Håkan till vänster över butiksnycklarna till Mats. December 2013.

2014- s 241-248: Kundkväll med fem glada medarbetare på Maxi. En onsdagskväll i mitten av november varje år, brukade Maxi i Ronneby bjuda in till en så kallad kundkväll. Då vankades det en del specialerbjudanden för varuhusets kunder. Andreas Svensson, Magnus Petersson, Susanne Widing, Benny Cederholm och Peter Johansson, var några av dem som jobbade på Maxi denna kväll. November 2013.

2014- s 241-249: Grilldag på Maxi med Fredrik. Innan alla mammor blev firade på Mors Dag den 25 maj 2014, kunde de passa på att besöka Maxi i Ronneby, som denna soliga söndag i slutet av maj inbjöd till grilldag med många aktiviteter och extraerbjudanden. På bilden Fredrik Kronholm, ansvarig för kött- och charkavdelningen på ICA Maxi Stormarknad i Ronneby. Maj 2014.

2014- s 242-243-250: F 17:s Musikkår på marsch över Söderbro. Att Ronneby har förändrats genom åren, märks tydligt på denna bild tagen i början av 1950-talet. Det är F 17:s Musikkår i Kallinge som marscherar över Söderbro i Ronneby, samtidigt som musiken ljuder över centrala Ronneby. Musikkåren på F 17 fanns kvar fram till 1956. Fotograf okänd. Bilden lånad av Bengt Fridfors (1935-2015), som själv finns med på bilden spelandes cymbal. Tidigt 1950-tal.

2014- s 244-245-251: Ronnebydragets musikanter år 1978. När F 17:s Musikkår försvann 1956, hamnade Bengt Fridfors (1935-2015) på Flottans Musikkår i Karlskrona. 1970 var han tillbaka i Ronneby i samband med att han fått anställning på Musikskolan, där han stannade fram till sin

pensionering 1998. På bilden här syns Bengt tillsammans med ungdomarna i Ronnebydraget vid stadshusdammen i Ronneby. Foto: Gustafssons Foto. Bilden lånad av Bengt Fridfors. 1978.

2014- s 246-247-252: Pappersbruk i nästan 150 år. I 146 år hade det funnits pappersbruk vid Ronnebyån intill klyftan i Djupafors. Men nu var denna långa industriepok på väg att gå i graven när Cascades Djupafors AB:s pappersbruk skulle läggas ned 2014. Den 11 juni 2014 stängdes kartongmaskinen av på pappersbruket. Fredagen den 13 juni har här 55 av företagets anställda samlats för en gruppbild utanför sitt företag. Juni 2014.

2014- s 248-249-253: Vigggenmonument tack vare Boo-Walter och Emil. Lördagen den 24 maj 2014 invigdes Vigggenmonumentet i Sörby. Tillkommet efter ett förslag från flygtekniker Emil Lindberg på F 17, och ett medborgarförslag av Boo-Walter Eriksson, flottiljchef på F 17 1990-1998. Boo-Walter – som själv flugit mellan 200 och 300 timmar med Vigggen – står här framför Vigggenplanet i Sörby ett par dagar efter invigningen. Maj 2014.

2014- s 250-254: Flygdag på F 17 med 40 000 besökare. Det var tur att F 17: s flottiljområde på Bredåkra hed i Kallinge var så stort som det är. För emellanåt kunde det bli en smula trångt när 40 000 besökare kom till F 17 på flygdagen den 1 juni 2014, då också F 17:s 70-årsjubileum firades. Människor i alla åldrar kom från när och fjärran till en fantastisk dag, som gynnades av sol och värme. Juni 2014.

2014- s 250-255: På vandring bland flygplan från förr och nu. Det krävdes flera timmars vandring för den som ville se allt som flygdagen och F 17:s 70-årsjubileum bjöd på. Både den stora allmänheten och de verkliga entusiasterna njöt av alla underbara flygplan från förr och nu, som samlats på F 17 denna dag. Allt från 1910-talets Tummelisa till dagens JAS 39 Gripen. Juni 2014.

2014- s 256-281: Seth skrev om stort och smått i Sydöstran. Bilden här visar en man, som i många år skrev om vad som hände i Ronneby kommun. Seth Lööv (1922-1993), journalist på tidningen Sydöstran, fick aldrig Stora Journalistpriset för sitt skrivande. Men de vardagliga saker och människor han skrev om i tidningen, uppskattades mycket av många människor. September 1989.

